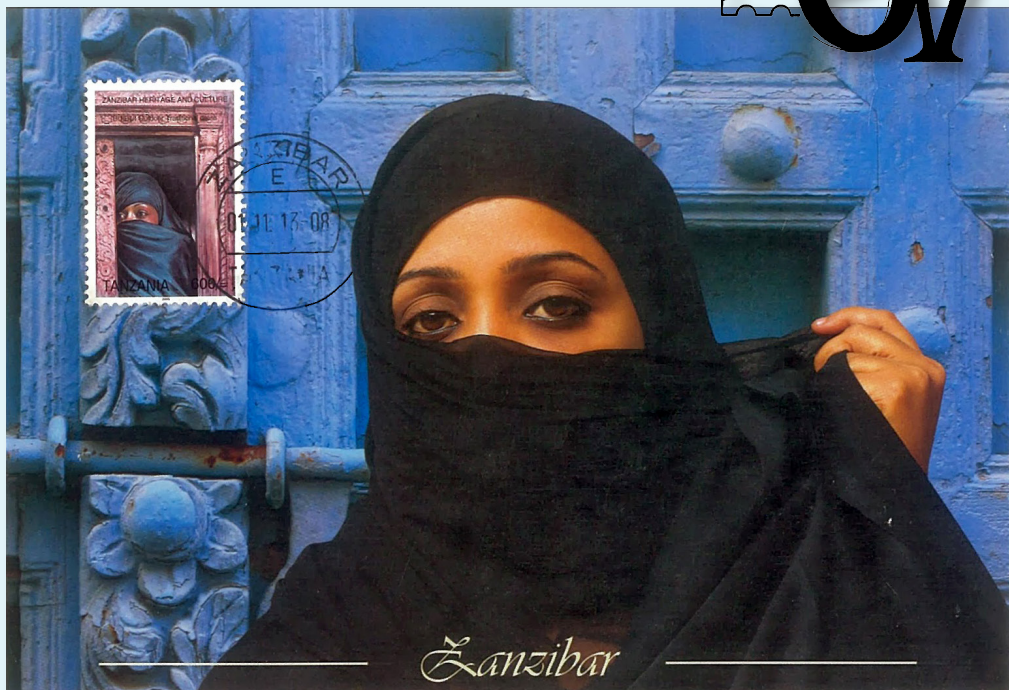

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

**Πανελλήνιος Σύλλογος
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας**

Τριμηνιαίο φιλοτελικό & πολιτιστικό περιοδικό

Έτος 18^ο, Αρ. 71. Ιούλιος -Σεπτέμβριος 2017

“ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ”

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση, Έτος 18^ο, Τεύχος 71^ο, Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2017
Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
Εκδότης-Διευθυντής: Π. Λεούσης
Συντακτική Επιτροπή: Π. Λεούσης, Δ. Βαρελάς
Αγίου Δημητρίου 12, 14452 Μεταμόρφωση. Τηλ. 210 2825134, e-mail: p_leoussis@hotmail.com

www.thematic-philatelist.gr

Υπεύθυνος τυπογραφείου: “NO+ADO”, Κυριάκος Αλεξίου & Σια ΕΕ
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη. Ετήσια Συνδρομή € 15. Εγγραφή € 5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γράμμα του προέδρου	1
Τα γένια	2
Τα γραμματόσημα κάνουν κριτική	7
Αστρολογία	8
Γαλιλαίος: “Eppur si muove”!	10
Αφίδες και μυρμήγκια: Μία θαυμαστή συνύπαρξη	12
Το μπαχάρι	13
Το στρατιωτικό σώμα των Μπερσαλιέρι	14
Οι απαρχές της εναέριας μεταφοράς αλληλογραφίας	16
Ασφόδελος	18
FINLANDIA 2017: Οι ελληνικές βραβεύσεις	19
Ανοικτή Επιστολή: <i>Διεθνή Απαντητικά Ένσημα</i>	20
Lovren Košir, ο εφευρέτης του γραμματοσήμου; ..	23
Τι συμβολίζουν τα λουλούδια;	24
Αχελώος, Ηρακλής και Δηιάνειρα	27
Το πατητήρι και η εξέλιξή του	28
Η “Θυσία του Λίντισε”	30
Παγκόσμιοι Αγώνες Νομάδων της Κεντρικής Ασίας	32
Ο Διαδούμενος Αθλητής ή Αθλητής του Φάνο ..	34
Αχ! Αυτό το πλάνο: <i>Αμπέλι και κρασί</i>	35
Αλ Καπόνε, ο γκάγκστερ “καλός Σαμαρείτης”	36
Ο κοριός	37
Χάρλεϊ Ντάβιντσον: Η Ρολς Ρόις του μοτοσικλετιστή!	38
Από τη μαντίλα, στη μπούρκα και το τσαντόρ	39
Νέες εκδόσεις Ελλάδας - Κύπρου	40
Το ναυάγιο του “Αντρέα Ντόρια”	43
Δικά μας και δικά σας νέα	44

CONTENTS

Editorial	1
The beard	2
The stamps make critique	7
Astrology	8
Galileo: “Eppur si muove”!	10
Aphids and ants: A wondrous coexistence	12
The allspice.....	13
The military corp of Bersaglieri	14
The origins of the air mail transfer	16
Asphodelus	18
FINLANDIA 2017: The Greek awards	19
Open letter: <i>International Reply Coupons</i>	20
Lovren Košir: Inventor of the postage stamps?	23
What the flowers symbolize?	24
Achelous, Hercules and Deianira	27
The winepress and its development	28
The “Lidice sacrifice”	30
World Games of the Central Asia’s Nomads	32
The Diadoumenos Athlete or Athlete of Fano	34
Thematic plans: <i>Vine and wine</i>	34
Al Capone, the gangster “good Samaritan”	36
The bedbug	37
Harley-Davidson: the Rolls-Royce of motorcyclist!	38
From the niqab to the burka and the chador	39
New issues of Greece and Cyprus	40
The sinking of “Andrea Doria”	43
Philatelic news	44

Εικόνα εξωφύλλου: “Γυναίκα με νικάμπ” (από το αρθράκι “Από τη μαντίλα, στη μπούρκα και το τσαντόρ”)

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal. Year 18th. No 71, July - September 2017
Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY
Editor-Director: Pantelis Leoussis
Editorial Committee: P. Leoussis, D. Varelas
Address: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens
Tel. +31- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

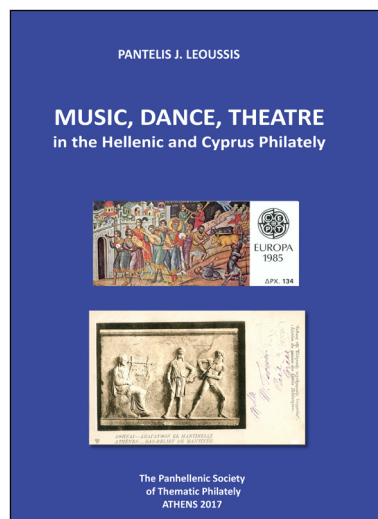
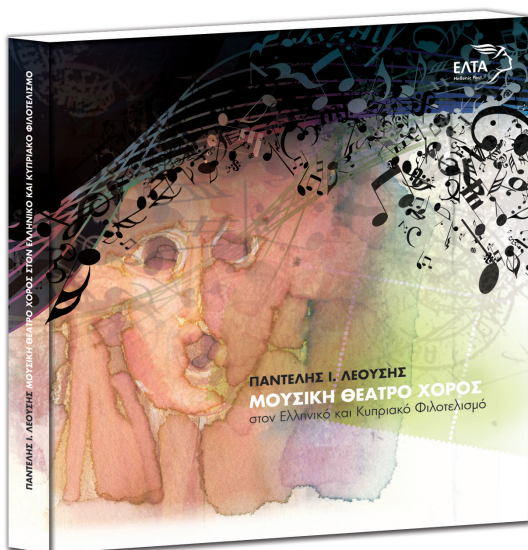
www.thematic-philatelist.gr

The journal is distributed gratis to the members
Annual subscription € 15. New members' subscription € 5

Διοικητικό Συμβούλιο 2017-2018
Πανελληνίου Συλλόγου Θεματικού Φιλοτελισμού

Παντελής Λεούσης Πρόεδρος
Χρήστος Γκίκας Αντιπρόεδρος
Κώστας Χριστοδουλίδης Γ. Γραμματέας
Βασίλης Πετρόχειλος Ταμίας
Βαγγέλης Κώσης Έφορος
Βασίλης Λιανός (Καλαμάτα) Μέλος
Φώτης Μόσχος (Ναύπακτος) Μέλος

Εξελεγκτική επιτροπή:
Βασίλης Αποστολόπουλος
Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος
Ευάγγελος Ολύμπιος

Εκδόσεις: Ελληνικών Ταχυδρομείων (ελληνικά) και του Συλλόγου μας (αγγλικά)

ΜΟΥΣΙΚΗ, ΘΕΑΤΡΟ, ΧΟΡΟΣ στον Ελληνικό και Κυπριακό Φιλοτελισμό

Ο Θεματικός φιλοτελιστής έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο, ΕΦΙΛΑ 2002 (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό, BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο
JERUSALEM 2006 Αργυρό, BALKANFILA 2007 Μεγάλο Αργυρό, CHINA 2009 Αργυρό,
ANTVERPIA 2010 Αργυρό, BALKANFILA 2012 Μεγάλο Αργυρό,
ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 Μεγάλο Αργυρό, ΚΥΠΡΟΣ -ΕΛΛΑΔΑ 2014 Μεγάλο Αργυρό,
BALKANFILA 2015 Μεγάλο Αργυρό

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας:

www.thematic-philatelist.gr

Προς τους φίλους αναγνώστες...

Αγαπητοί φίλοι.

Η ώρα της ΕΡΜΗΣ 2017 πλησιάζει. Σε λίγες εβδομάδες θα ζήσουμε και πάλι τις όμορφες στιγμές που κάθε φιλοτελική έκθεση προσφέρει, ιδιαίτερα όταν είναι συναγωνιστική. Εκθέτες, οργανωτές, κριτές, επισκέπτες... Σε μία καθημερινή φιλική σμίξη, με συζητήσεις, σχολιασμούς, συμφωνίες και διαφωνίες, ενθουσιασμούς, παράπονα... Άλλοτε μπρος στα εκθέματα, άλλοτε σε "πηγαδάκια" μες την αίθουσα... Ή και στο διπλανό καφενείο, αν υπάρχει...

Όπως και να το κάνουμε, μια Πανελλήνια Έκθεση είναι ιδιαίτερη γιορτή. Διότι δεν γίνεται συχνά όπως οι γνωστές γιορτές που επαναλαμβάνονται κάθε χρόνο. Οι εκθέσεις συναγωνισμού στη χώρα μας γίνονται κάθε δύο, τρία χρόνια, κάποτε και περισσότερα. Άρα η ρουτίνα της επανάληψης απουσιάζει.

Είναι ωστόσο και χαρά, διότι συναντάς φίλους και γνωστούς που λόγω της απόστασης τους βλέπεις σπάνια. Εκθέτες που δεν εμφανίζονται συχνά ή καθόλου στις λέσχες του κέντρου, φιλοτελιστές και φιλοτελικοί παράγοντες από μακρινές εταιρείες που έρχονται ως επισκέπτες, για να χαρούν τα εκθέματα, να κάνουν δημόσιες σχέσεις.

Πρωταγωνιστές, βέβαια, αυτής της γιορτής είναι ασφαλώς οι εκθέτες. Οι καινούργιοι, γεμάτοι ερωτηματικά για τον βαθμό επιτυχίας της συλλεκτικής τους προσπάθειας, άλλοι, παλαιότεροι, περιμένοντας το «παραπάνω μετάλλιο» από την προηγούμενη έκθεση... Αλλά και εκείνοι -οι λίγοι- που έχουν προαποφασίσει για το ύψος της βράβευσης της συλλογής τους και είναι έτοιμοι για γρίνιες και παράπονα αν δεν ικανοποιηθούν οι προβλέψεις τους!

Ωστόσο, στην ΕΡΜΗΣ 2017, ο θεματικός μας μικρόκοσμος θα ζήσει μια πρόσθετη, ξεχωριστή χαρά. Μετά από καιρό, θα γιορτάσει την εμφάνιση δύο νέων συλλογών μελών μας. Μία που για πολλά χρόνια παρέμεινε ανενεργή και θα εμφανιστεί τελείως ανανεωμένη, τόσο σε δομή όσο και σε υλικό, και μία άλλη που θα αναρτηθεί σε εκθεσιακά πλαίσια για πρώτη φορά. Το επίπεδο και των δύο εκθετών εγγυάται για το ευτυχές αποτέλεσμα.

Τέλος, σε ότι αφορά την τελευταία εκδοτική προσπάθεια του συλλόγου μας, την αγγλική εκδοχή του βιβλίου «Μουσική, Θέατρο, Χορός στον Ελληνικό και Κυπριακό Φιλοτελισμό», οι οιωνοί για την επιτυχία του είναι άριστοι. Τουλάχιστον πέντε φιλοτελικά περιοδικά (τα τρία με θεματικό αντικείμενο σχετικό με το βιβλίο) πρόκειται να το παρουσιάσουν στην πρώτη προσεχή τους έκδοση, ενώ, προτού καλά-καλά γίνει διεθνώς γνωστή η ύπαρξή του, άρχισε η ζήτησή του μέσω διαπροσωπικών σχέσεων και επαφών.

Ραντεβού λοιπόν στις 28 Οκτωβρίου, στην Νέα Χαλκηδόνα, την ημέρα της Εθνικής μας Εορτής. Δυο γιορτές την ίδια μέρα. Όμορφος συνδυασμός!

Υγεία και χαρά σε όλους, και καλή επιτυχία στους εκθέτες και στην έκθεση

Ο Πρόεδρος

Τα γένια και η μακραίωνη ιστορία τους

Στο διάβα της ιστορίας έχουν αποδοθεί διάφορες ιδιότητες στους άνδρες με έντονη τριχοφυΐα στο πρόσωπο, όπως σοφία, εξυπνάδα, ανδρισμό, αυξημένη σεξουαλική ικανότητα, υψηλή κοινωνική θέση... Κάποτε όμως και ρυπαρότητα, ωμότητα ή εκκεντρική διάθεση.

Η γενειάδα, βέβαια, είναι ανδρικό προνόμιο. Ωστόσο, όσο και αν είναι ασυνήθιστο, είναι γνωστές αρκετές γυναίκες με γενειάδα.

Οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι που ανήκαν στις ανώτερες τάξεις άφηναν τις τρίχες του πιγουνιού τους να μεγαλώσουν. Συχνά τις έβαφαν μάλιστα καφεκόκκινες και, μερικές φορές, τις έπλεκαν με χρυσή κλωστή. Βασιλιάδες και βασίλισσες φορούσαν επίσης ένα μεταλλικό ψεύτικο γένι, σαν είδος ποστίς, που αποτελούσε σημάδι κυριαρχίας. Συγκρατιόταν με μια κορδέλα δεμένη πάνω από το κεφάλι και συνδεόταν με ένα χρυσό λουρί από το πιγούνι. Η μόδα αυτή διάρκεσε από το 3000 έως το 1580 π.Χ.. Παρόμοιο ποστίς φορούσαν και στις ιερές αγελάδες.

Οι πολιτισμοί της Μεσοποταμίας (Σου-

μέριοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι και Χαλδαίοι) έδιναν μεγάλη προσοχή στα γένια τους, τα οποία λίπαιναν και περιποιόντουσαν καθημερινά, χρησιμοποιώντας λαβίδες και ειδικά ψαλίδια για το κατσάρωμά τους και τη δημιουργία περίτεχνων μπουκλών και κλιμακτών μοτίβων.

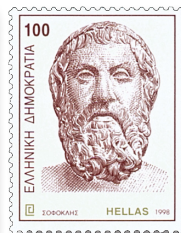
Οι Πέρσες ήταν λάτρεις των μακριών γενειάδων. Οι άνδρες της εποχής των Αχαιμενιδών, αλλά και αργότερα, έφεραν μακριές γενειάδες, με τους πολεμιστές να κοσμούν τα γένια τους με κοσμήματα.

Στην αρχαία Ινδία τα μακριά γένια αποτελούσαν σύμβολο αξιοπρέπειας και σοφίας. Στις χώρες της Ανατολής περιποιόντουσαν γενικά τις γενειάδες με μεγάλη προσοχή και σεβασμό. Η τιμωρία για ασέλγεια και μοιχεία ήταν η δημόσια κοπή της γενειάδας του δράστη. Είχαν μάλιστα σε τόσο υψηλό σημείο τοποθετήσει την αξία της, ώστε κάποιος μπορούσε να δεσμευτεί ότι θα εξοφλήσει μία οφειλή, βάζοντας ενέχυρο την γενειάδα του.

Οι Αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν το γένι ως σύμβολο ανδρισμού. Στα Ομηρικά έπη είχε

Από τα ομηρικά χρόνια μέχρι και τα κλασικά, τα γένια ήταν απαραίτητα

Σουμέριοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι και Πέρσες (Κύρος ο Μέγας), όλοι με πλουσιότατη γενειάδα.

σχεδόν καθαγιασμένη σημασία, έτσι ώστε μια συνήθης μορφή παράκλησης ήταν να αγγίξει τα γένια του ατόμου. Ένα ξυρισμένο πρόσωπο αποτελούσε ένδειξη πένθους, αν και ήταν πιο συνηθισμένο να εκδηλώνεται το πένθος με απεριποίητα γένια. Ένα καθαρό πρόσωπο αποτελούσε ένδειξη θηλυπρέπειας. Οι Σπαρτιάτες τιμωρούσαν όσους θεωρούσαν δειλούς, ξυρίζοντας ένα τμήμα της γενειάδας τους.

Από αρχαιοτάτων χρόνων, ωστόσο, το ξύρισμα του άνω χείλους δεν ήταν κάτι το ασυνήθιστο στους Έλληνες, όπως και δεν ήταν ασυνήθιστο να κατσαρώνουν τα γένια τους με ειδικές λαβίδες.

Στα χρόνια του Μεγάλου Αλεξάνδρου εισήχθη το έθιμο του ξυρίσματος. Έκτοτε, όλοι οι Μακεδόνες βασιλείς εικονίζονται σε νομίσματα ξυρισμένοι. Αναφέρεται ότι ο Αλέξανδρος διέταξε τους στρατιώτες να ξυρίζονται διότι φοβόταν ότι τη στιγμή που οι αντίπαλοι σκοτώνονταν, θα προσπαθούσαν να αρπαχθούν από τις γενειάδες τους. Η πρακτική του ξυρίσματος, ξεκινώντας από τους Μακεδόνες, εξαπλώθηκε σε ολόκληρο το γνωστό κόσμο της μακεδονικής αυτοκρατορίας.

Έγιναν αρκετές προσπάθειες από τότε για αλλαγή αυτής της συνήθειας. Στη Ρώμη και στο Βυζάντιο πέρασαν νόμοι εναντίον της, χωρίς αποτέλεσμα. Ακόμη και ο Αριστοτέλης συμμορφώθηκε με το νέο έθιμο, σε αντίθεση με άλλους φιλοσόφους που διατηρούσαν τα γένια ως ένα σύμβολο του επαγγέλματός τους.

Για τους Μακεδόνες, ένας άνδρας με μούσι παρέπεμπε σε φιλόσοφο. Υπάρ-

χουν πολλές αναφορές γι' αυτή τη συνήθεια των φιλοσόφων, η οποία οδήγησε και στην παροιμία: "τα γένια δεν κάνουν το σοφό."

Τα πρώτα χρόνια της Αρχαίας Ρώμης, το ξύρισμα ήταν άγνωστο στους Ρωμαίους. Ο Πλίνιος αναφέρει ότι το 454ο έτος από κτίσεως Ρώμης (299 π.Χ.) ο Ρ. Ticinius Mena ήταν ο πρώτος που έφερε κουρέα από τη Σικελία στη Ρώμη. Κουρέα που ήταν Έλληνες.

Ο Σκιπίων ο Αφρικανός ήταν ο πρώτος Ρωμαίος που ξύρισε τα γένια του, κάτι που μιμήθηκαν γρήγορα όλοι. Το ξυρισμένο πρόσωπο αποτέλεσε έκτοτε σήμα διάκρισης Ρωμαίου, σε σχέση με τους γενειοφόρους Έλληνες.

Μόνο στα τελευταία χρόνια της Δημοκρατίας, οι νεαροί Ρωμαίοι άρχισαν να καλύπτουν μερικώς το πρόσωπο με γένια, και να τα περιποιούνται με ιδιαίτερη φροντίδα.

Η γενειάδα παρέμεινε σπάνια μεταξύ των Ρωμαίων για μεγάλο διάστημα. Μακριά γενειάδα θεωρείτο μάλιστα σημάδι αημελησίας και εξαθλίωσης. Αναφέρεται ότι ο γερουσιαστής Marcus Livius (1ος αι. π.Χ.) εξορίστηκε για την βρόμικη εμφάνισή του. Για να επιστρέψει στη Γερουσία έπρεπε πρώτα να ξυριστεί.

Το πρώτο ξύρισμα ενός νέου χαρακτηριζόταν ως απαρχή του ανδρισμού του, και γιορταζόταν κατάλληλα. Συνήθως, αυτό γίνονταν όταν ο νεαρός Ρωμαίος φορούσε για πρώτη φορά την toga virilis, ένα είδος μάλλινης τηβέννου.

Ο Αύγουστος ξυρίστηκε για πρώτη φορά στα 24, ο Καλιγούλας στα 20. Οι τρίχες του ξυρίσματος αφιερώνονταν μάλιστα σε ένα

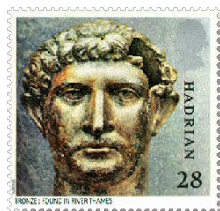
Ο Αριστοτέλης ακολούθησε τη μόδα και ξυρίστηκε

Ο Σκιπίων ο Αφρικανός, ο πρώτος Ρωμαίος που αφαίρεσε τα γένια του.

Αύγουστος, Νέρων και Καλιγούλας, ξυρισμένοι.

Από τον Αδριανό μέχρι την εποχή του Μ. Κωνσταντίνου όλοι αφαιρούσαν τα γένια τους, με εξαίρεση τον Ιουλιανό τον Παραβάτη. Από τη βασιλεία του Φωκά επανήλθαν τα γένια.

θεό. Ο Νέρων, για παράδειγμα, τις έβαλε σε μια χρυσή κασετίνα με μαργαριτάρια και τις αφιέρωσε στον Καπιτώλιο Δία.

Οι Ρωμαίοι, σε αντίθεση με τους Έλληνες, άφηναν να αναπτυχθούν οι γενειάδες τους σε ένδειξη πένθους, όπως έκανε ο Αύγουστος για το θάνατο του Ιούλιου Καίσαρα.

Τον 2ο αι. μ.Χ., ο αυτοκράτορας Αδριανός ήταν ο πρώτος Καίσαρας που μεγάλωσε τη γενειάδα του. Ο Πλούταρχος αναφέρει ότι το έκανε για να κρύψει τις ουλές του προσώπου του.

Ήταν μία περίοδος που στη Ρώμη ήταν ευρέως διαδεδομένη η μίμηση του ελληνικού πολιτισμού, και πολλά άλλα άτομα αύξησαν τις γενειάδες σε απομίμηση του Αδριανού και της ελληνικής μόδας. Μέχρι την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, όλοι οι αυτοκράτορες εμφανίζονται σε προτομές και νομίσματα με γένια. Από τον Κωνσταντίνο και τους διαδόχους του, μέχρι την βασιλεία του Φωκά, με εξαίρεση την Ιουλιανό τον Παραβάτη, όλοι εμφανίζονται ξυρισμένοι.

Σε ελληνιστικά γλυπτά, οι Κέλτες απεικονίζονται με μακριά μαλλιά

Ο αυτοκράτορας Όθων Α' ο Μέγας ορκιζόταν στα πλούσια γένια του.

και μουστάκια, αλλά χωρίς γένια. Ο Τάκιτος (Publius Tacitus) αναφέρει ότι οι νεαροί άνδρες της γερμανικής φυλής Catti δεν επιτρεπόταν να ξυριστούν ή να κόψουν τα μαλλιά τους αν δεν σκοτώσουν πρώτα έναν εχθρό. Οι Λομβαρδοί φημίζονταν για το μεγάλο μήκος της γενειάδας τους. Όταν ο Όθων ο Μέγας ήθελε να πείσει

για κάτι που έλεγε, ορκιζόταν στα πλούσια γένια που του κάλυπταν το στήθος.

Τον 15ο αιώνα, οι περισσότεροι Ευρωπαίοι ήταν ξυρισμένοι. Αντίθετα, τα γένια του 16ου αιώνα αφήνονταν να μεγαλώσουν σε εκπληκτικό μήκος, όπως του Τζον Νοξ, του Γαλιλαίου, του Μαγγελάνου. Την ίδια εποχή εμφανίζονται συχνά και τα ισπανικά σπαθωτά γένια, καθώς και τα "γένια σπιλέτο", όπως του κονκισταδόρ Πέδρο ντε Βαλδίβια και του Φράνσις Ντρέικ.

Στις αστικές κύκλους της Δυτικής Ευρώ-

Ο 16ος αιώνας απαιτούσε μακριές γενειάδες (Τζον Κνοξ, Γαλιλαίος, Μαγγελάνος) αλλά και "Γένια σπιλέτο" στην Ισπανία και αλλού (Πέδρο ντε Βαλδίβια, Φράνσις Ντρέικ).

της και της Αμερικής, γενειάδες ήταν εκτός μόδας μετά τις αρχές του 17ου αιώνα, σε τέτοιο βαθμό που, το 1698, ο Μεγάλος Πέτρος της Ρωσίας διέταξε τους άνδρες να ξυρίσουν τις μακριές γενειάδες τους. Έφτασε μάλιστα σε σημείο να επιβάλει το 1705 φόρο γενειάδας, προκειμένου να φέρει τη ρωσική κοινωνία πιο κοντά στη δυτική Ευρώπη της εποχής.

Στις αρχές του 18ου αιώνα η δημοτικότητα της γενειάδας μειώθηκε στις δυτικές κοινωνίες, και οι περισσότεροι άνδρες, ιδιαίτερα της αριστοκρατίας και των ανωτέρων τάξεων, άρχισαν να ξυρίζονται. Ωστόσο, τη δεκαετία του 1850 υπήρξε μια δραματική αλλαγή στη δημοτικότητα της γενειάδας, με αποτέλεσμα να υιοθετηθεί από πολλούς ηγέτες, όπως ο Φρειδερίκος Γ΄ της Γερμανίας, ο Αλέξανδρος Γ΄ της Ρωσίας, ο Ναπολέων Γ΄ της Γαλλίας, καθώς και από κορυφαίους πολιτικούς και ανθρωπικούς του πολιτισμού, όπως οι Βέρντι, Γαριβάλδης, Τολστόι, Στασόφ (κριτικός-μουσικολόγος), Ντίκενς, Μαρξ, Ριμσκι-Κορσακόφ (συνθέτης) κ.ά. Αυτή η τάση πέρασε και στις ΗΠΑ. Πριν τον

Ο Μέγας Πέτρος έβαλε φόρο στις γενειάδες!

Αβραάμ Λίνκολν, κανένας Πρόεδρος δεν είχε γενειάδα. Μετά τον Λίνκολν, όλοι σχεδόν ήταν γενειοφόροι.

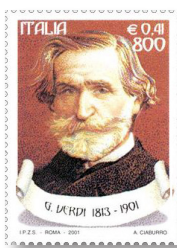
Από τις αρχές του 20ου αιώνα άρχισε μια αργή πτώση στη δημοτικότητα της γενειάδας. Αν και τη διατηρούσαν ακόμα λίγες εξέχουσες προσωπικότητες (όπως ο Σίγκμουντ Φρόιντ), κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1920 και του 1930 οι περισσότεροι άνδρες περιορίστηκαν σε μουστάκι ή μούσι, όπως οι Λένιν, Χίτλερ, Στάλιν, Αϊνστάιν, Καλίνιν.

Στην Αμερική, εν τω μεταξύ, οι δημοφιλείς ταινίες άρχισαν να απεικονίζουν ήρωες με ξυρισμένα πρόσωπα και κεφάλι με "στρατιωτικό κούρεμα". Ταυτόχρονα, η διαφημιστική προπαγάνδα της Gillette "οργιάζει". Όλα αυτά συνέβαλαν ώστε τα κοντά μαλλιά και τα ξυρισμένα πρόσωπα να γίνουν ως το μόνο αποδεκτό στυλ για τις επόμενες δεκαετίες.

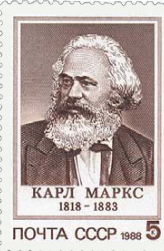
Η επάνοδος της γενειάδας ήρθε πρώτα με το κίνημα των "beatniks" στη δεκαετία του 1950, ενισχύθηκε με το κίνημα των χίπις που ακολούθησε, και εδραιώθηκε με τα ροκ και σόουλ μουσικά συγκροτήματα που δημιούρ-

Φρειδερίκος Γ΄, Αλέξανδρος Α΄, Ναπολέων Γ΄.

Τζουζέπε Βέρντι, Τζουζέπε Γαριμπάλντι

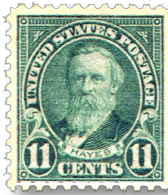

Λέων Τολστόι, Βλαντιμίρ Στασόφ, Κάρολος Ντίκενς, Καρλ Μαρξ, Νικολάι Ριμσκι-Κορσακόφ

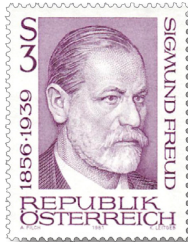
γησαν πρότυπα και τους μιμήθηκαν πολλοί.

Στις μέρες μας έγινε ότι το καλύτερο και σωστότερο: Ο καθένας επιλέγει πώς θα εμφανίσει το πρόσωπό του. Με λίγα, πολλά ή καθόλου γένια. Επειδή "έτσι τους αρέσει"!

Ωστόσο, όπως είπαμε και στην αρχή, τα γένια δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο των ανδρών. Όσο και αν οι γενειοφόρες κυρίες αποτελούν δυσέρετη εξαίρεση, υπήρξαν περιπτώσεις γυναικών που όχι μόνο διατηρούσαν ευτραφή γενειάδα, αλλά και την επιδείκνυαν με καμάρι!

Μετά τον πρόεδρο Λίνκολν, όλοι σχεδόν οι πρόεδροι είχαν γένια.

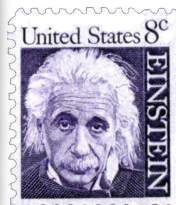

Από τους λίγους με γένια στα 1920-30 ήταν ο Φρόιντ. Ωστόσο, η μεγάλη ζημιά έγινε με τις διαφημίσεις της Ζιλέτ!

Ατυχώς, κανένα ταχυδρομείο δεν πρωτοτύπησε, αποτυπώνοντας αυτή τους την αδιαίρετη σε γραμματόσημο! Ευτυχώς που οι καρτ ποστάλ απαθανάτισαν μερικές από αυτές, ώστε να επαληθευτεί "του λόγου το αληθές".

Τέλος, σε όλους τους λαούς υπήρχαν άτομα που θεώρησαν το μήκος της γενειάδας τους ως ιδιαιτερότητα που προσδίδει τιμή. Αναφέρονται μάλιστα περιπτώσεις ανθρώπων με υπέρμετρες γενειάδες πολλών δεκάδων εκατοστών, όπως το παρακάτω παράδειγμα.,

Παντελής Λεούσης

Στις δεκαετίες 1920-1930 προτιμήθηκαν το μούσι και το μουστάκι.

Προνόμιο στη μεγάλη γενειάδα δεν έχουν μόνο οι άντρες! Παράδειγμα η Μαντάμ Ντελέ (Γαλλίδα) και μία νεαρή κυρία που δεν σώθηκε το όνομά της. Δεξιά ο Λουί Κουλόν, Γάλλος, με μήκος γενειάδας 3,30 μ.

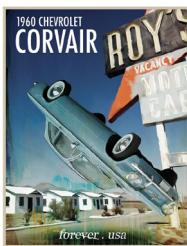
Τα γραμματόσημα κάνουν κριτική

Όλα τα έχουμε ιδεί στα γραμματόσημα. Από τα πιο απίθανα θέματα, μέχρι τα πιο περίεργα υλικά κατασκευής τους. Αυτό που δεν είχαμε ακόμα ιδεί ήταν μία σειρά που να κριτικάρει δυσμενώς την βιομηχανία αυτοκινήτων της χώρας. Μια σειρά που κάνει δηκτική, κατά μέτωπον "επίθεση", σε μοντέλα που χαρακτηρίστηκαν αποτυχημένα και απεικονίζει τις συνηθέστερες συνέπειες των ελαττωμάτων τους.

Κριτική και σχόλια θα είχαν ασφαλώς προηγηθεί στα μέσα μαζικής επικοινωνίας. Ωστόσο τίποτε δεν θα ήταν τόσο αποτελεσματικό όσο οι εικόνες αυτών των γραμματοσήμων. Διότι οι σχετικές παρουσιάσεις στα ΜΜΕ ήλθαν και παρήλθαν, ενώ τα γραμματόσημα μένουν αιώνια!

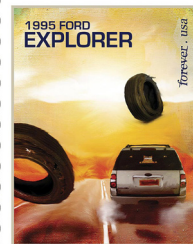
Μεταφέρουμε παρακάτω τα σχόλια που υπάρχουν στο διαδίκτυο και που επεξηγούν τα ελαττώματα των αυτοκινήτων που απεικονίζονται στα γραμματόσημα αυτής της έκδοσης.

2001 Pontiac Aztek: Διαπομπεύεται από τα μέσα ενημέρωσης και το ευρύ κοινό ως ένα από τα πιο κακόγουστα σχεδιασμένα αυτοκίνητα στα χρονικά της σχεδίασης αυτοκινήτων.

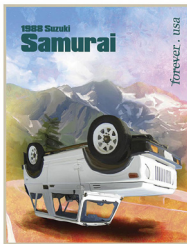

1960 Chevrolet Corvair: Λόγω της τάσης του να υπερστρέφει, έμεινε συνώνυμο του "αυτοκινούμενου σκανδάλου" και κλόνησε την πίστη των Αμερικανών στην εθνική αυτοκινητοβιομηχανία τους.

1995 Ford Explorer: Χαρακτηρίζεται από τον επικίνδυνο συνδυασμό υψηλού κέντρου βάρους, και ελαστικών που μπορούν να εκραγούν χωρίς φανερή αιτία. Αν μάλιστα δεν γίνεται τακτικός έλεγχος της πίεσής τους, η εκτροπή από την πορεία του οδηγώντας με υψηλή ταχύτητα μοιάζει ιδιαίτερα πιθανή.

1988 Suzuki Samurai: Μοιάζει με αντίγραφο τρίτης γενιάς του πρώτου τζιπ Samurai, αλλά ανατρέπεται με το παραμικρό.

1986 Audi 5000: Έχει αναφερθεί σοβαρός τραυματισμός, καθώς το αμάξι επιταχύνεται από μόνο του, χωρίς τη βούληση του οδηγού του.

1971 Chevrolet Vega: Η προηγμένη μηχανή του από αλουμίνιο δεν φέρει "πουκάμισα" στους κυλίνδρους, με αποτέλεσμα τη γρήγορη φθορά της μηχανής. Υπάρχει επίσης πρόβλημα εύκολης σκωρίασης του πατώματος.

1971 Ford Pinto: Ένα από τα πιο εύκολα να πάρουν φωτιά οχήματα που κατασκευάστηκαν ποτέ. Μόλις ο πίσω προφυλακτήρας του έρχεται σε επαφή με άλλα αυτοκίνητα, είναι έτοιμο να εκραγεί.

Λ. Τ.

Αστρολογία

Ο άνθρωπος από τότε που εμφανίστηκε στη γη ψάχνει να βρει αυτό που θα ...συμβεί αύριο, αγνοώντας, τις περισσότερες φορές, το "σήμερα" και το παρόν. Μέσα στις πρώτες ερωτήσεις μεταξύ δύο ανθρώπων που πρωτογνωρίζονται είναι και: "τι ζώδιο είσαι"... Συνεπώς ότι και να λέγεται ή να γράφεται για την αστρολογία και τους εκπροσώπου της, αρκεί ένα ζάπινγκ στις μεταμεσονύχτιες εκπομπές της τηλεόρασης για να διαπιστώσει πόσες "αστρολογικές" εκπομπές παίζονται και τι κόσμος συμμετέχει σ' αυτές. Οι επιθεωρησιογράφοι αντλούν άφθονο υλικό από τις εκπομπές αυτές και φυσικά η αστρολογία αυξάνει την επιρροή της σε όλα τα κοινωνικά στρώματα.

Οι ιστορικές ρίζες της αστρολογίας ανάγονται στη 2η χιλιετία π.Χ., την εποχή των αρχαίων Βαβυλωνίων. Τότε οι ηγεμόνες για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων λάμβαναν υπόψη ένα σύστημα ουράνιων οiwωνών. Στη συνέχεια οι οιωνοί έδωσαν τη θέση τους στις αστρολογικές αρχές και τις μεθόδους που αναπτύχθηκαν στην Ασία, την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή. Θεωρείται βέβαιο ότι αυτοί οι ουράνιοι οιωνοί εξαπλώθηκαν από τη Βαβυλώνα προς τις άλλες χώρες, όπως η Ινδία, η Κίνα, η Ελ-

λάδα, κλπ., και συγχωνεύθηκαν με τις κατά τόπους προϋπάρχουσες αρχέγονες μορφές της αστρολογίας.

Εξαρχής να σημειώσουμε ότι άλλο Αστρολογία και άλλο Αστρονομία. Η Αστρολογία σημαίνει Αστήρ + Λόγος (όπου Λόγος είναι η έννοια της Αναλογίας). Αντίθετα, η Άστρο + Νόμος, που είναι ουσιαστικά ο Νόμος των Άστρων, αναπτύχθηκε πάρα πολύ αργότερα με την επιστημονική της μορφή.

Μέχρι τις μέρες μας οι απόψεις για την αστρολογία διχάζονται: είναι επιστήμη ή τέχνη; Η συζήτηση αυτή δεν θα τελειώσει ποτέ, αλλά ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι η αστρολογία έχει επηρεάσει σπουδαίες ιστορικές προσωπικότητες που λάμβαναν σοβαρά υπόψη τους στη λήψη αποφάσεων τις απόψεις των προσωπικών τους αστρολόγων.

Για να δούμε ένα παράδειγμα από την επιρροή της αστρολογίας στην καθημερινότητά μας θα ανατρέξουμε, όπως πάντα, στους προγόνους μας. Οι αρχαίοι Έλληνες υπήρξαν καινοτόμοι, γιατί επινόησαν την σύνταξη αστρολογικών χαρτών οι οποίοι αντιστοιχούσαν στην ακριβή ώρα γέννησης ενός ανθρώπου.

Εισήγαγαν έτσι για πρώτη φορά στην αστρολογία τον όρο "Ωροσκόπος" που σημαίνει:

Εισήγαγαν έτσι για πρώτη φορά στην αστρολογία τον όρο "Ωροσκόπος" που σημαίνει:

παρατηρώ την ώρα. Το πρώτο ωροσκόπιο που κατασκευάστηκε κάνοντας χρήση του Ωροσκόπου χρονολογείται το 4 π.Χ. Επίσης οι αρχαίοι Έλληνες παρέλαβαν την έννοια της εβδομάδας από ανατολικούς λαούς και την προσαρμόσαν στα θρησκευτικά τους δεδομένα, δίνοντας ονόματα πλανητικών θεοτήτων στις 7 ημέρες της εβδομάδος του σεληνιακού κύκλου. Έτσι, η πρώτη ημέρα ήταν αφιερωμένη στον Ήλιο (Κυριακή), η δεύτερη στην Σελήνη (Δευτέρα), η τρίτη στον Άρη (Τρίτη), η τέταρτη στον Ερμή (Τετάρτη), η Πέμπτη στον Δία (Πέμπτη), η έκτη στην Αφροδίτη (Παρασκευή) και η έβδομη στον Κρόνο (Σάββατο). Από τους Έλληνες οι ονομασίες των ημερών πέρασαν στους Ρωμαίους, χωρίς μεταβολές, αλλά μεταφρασμένες στην λατινική γλώσσα. Αργότερα τις συναντούμε και σε άλλες διαλέκτους. Για παράδειγμα, η Δευτέρα ονομάζεται στα ιταλικά Lunedì από το λατινικό Lunae dies (ημέρα της Σελήνης), ενώ στα αγγλικά λέγεται Monday από την Μόνα, αρχαία ονομασία της Σελήνης. Η Τρίτη ονομάζεται Martedì από Martis dies (ημέρα του Άρη), ενώ στα αγγλικά λέγεται Tuesday προς τιμή του θεού του νόμου Tiw. Η Τετάρτη ονομάζεται Mercoledì από το Mercurii dies (ημέρα του Ερμή), ενώ στα αγγλικά λέγεται Wednesday από τον αντίστοιχο θεό των Τευτόνων, τον Βόταν ή Οντίν. Η Πέμπτη ονομάζεται Giovedì από το Iovis

dies (ημέρα του Δία), ενώ στα αγγλικά λέγεται Thursday από τον Σκανδιναβό θεό Θορ. Η Παρασκευή ονομάζεται Venerdì από το Venèris dies (ημέρα της Αφροδίτης), ενώ στα αγγλικά λέγεται Friday και στα γερμανικά Freitag από την θεά του έρωτα Φρυγία, ταυτόσημη της Αφροδίτης. Οι Άγγλοι ονομάζουν το Σάββατο Saturday από το Saturn day (ημέρα του Κρόνου), και λένε την Κυριακή Sunday από το Sun day (ημέρα του Ηλίου).

Ότι όμως και να λένε οι επικριτές της αστρολογίας ο κόσμος έχει επηρεαστεί ανά τους αιώνες και αναζητά τις προβλέψεις για το ζώδιο του, για να ... ησυχάσει ή ανησυχήσει. Οι ιστορίες για επιτυχείς και ανεπιτυχείς προβλέψεις πάμπολλες, αλλά η αστρολογία, αργά αλλά σταθερά, ανεβάζει τον ετήσιο τζιρο της. Συμπτώσεις ή προβλέψεις, οι αμφιλεγόμενες ρήσεις των αστρολόγων είναι ένα ερώτημα που θυμίζει τον χρησμό της Πυθίας "ήξεις, αφήξεις ου, εν πολέμω θνήξεις" που, ανάλογα με το που θα τοποθετηθεί το κόμμα, άλλαζε σημασία. Με το κόμμα πριν το "ου", σήμαινε "Θα πας, θα γυρίσεις, δεν θα σκοτωθείς στον πόλεμο". Αντίθετα, στη δεύτερη μορφή, με το κόμμα μετά το "ου", σήμαινε "Θα πας, δεν θα γυρίσεις, θα σκοτωθείς στον πόλεμο".

Κινεζικός ζωδιακός κύκλος

Ινδικός ζωδιακός κύκλος

Δημήτρης Βαρελάς

Γαλιλαίος: “Erpur si muone“!

“Και όμως κινείται!“ Η φράση αυτή που, όπως λέγεται, εκστόμισε ο μεγάλος φυσικός, μαθηματικός, αστρονόμος και φιλόσοφος Γαλιλαίος Γαλιλέι (Galileo Galilei, 1564–1642), απέμεινε σαν σύμβολο της δύναμης της επιστήμης απέναντι σε κάθε προσπάθεια να σκεπαστεί το φως της αληθινής γνώσης. Ήταν τότε που αποδεχόμενος το δόγμα του Κοπέρνικου ότι “ο Ήλιος στέκει ακίνητος, με τη Γη να περιστρέφεται γύρω του εκτελώντας διπλή κίνηση“, ήρθε αντιμέτωπος με το ιερατείο της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Η κοινή αντίληψη της εποχής ήταν ότι ο Ήλιος, η Σελήνη και τα άστρα γύριζαν γύρω από τη Γη, η οποία έμενε ακίνητη. Όποιος ήταν αντίθετος σε αυτή την παραδεδεγμένη διδασκαλία δημιουργούσε πολλούς εχθρούς και τον θεωρούσαν αιρετικό.

Μετά την εφεύρεση του τηλεσκοπίου από τον Γαλιλαίο το 1609 και τις παρατηρήσεις του, οι επιστήμονες του Πανεπιστημίου της Πάδοβα, που υποστήριζαν ακόμα τις αριστοτελικές αντιλήψεις και αμφέβαλαν για την εγκυρότητα των αστρονομικών του ανακαλύψεων, αγωνίστηκαν να συγκεντρώσουν υποψίες για το άτομο του στα μάτια των εκκλησιαστικών αρχών. Αποτέλεσμα ήταν να κληθεί σε απολογία από την Ιερά Εξέταση και να καταδικαστεί σε φυλάκιση (1633), παρά το γεγονός ότι αναγκάστηκε να αποκηρύξει δημόσια τις πεποιθήσεις του. Κύρια κατηγορία για την καταδίκη του ήταν η αθέτηση του Διατάγματος του Καταλόγου Απαγορευμένων που, με-

ταξύ άλλων, υποστήριζε την ακινησία της γης. Το κύριο αμείλημα που έφερε στο προσκήνιο το Διάταγμα αυτό ήταν η δημοσίευση του έργου του Γαλιλαίου Διάλογος περί των δύο Μεγίστων Συστημάτων του Κόσμου (1632), τα γραφόμενα του οποίου, σύμφωνα με τους αρμόδιους του Ιεροδικείου, παρέβαιναν ρητά την παραπάνω εντολή.

Κατά την παράδοση, ο Γαλιλαίος τελειώνοντας την απαγγελία της “απαρνήσεως“ των πεποιθήσεών του που έκανε γονατιστός, καθώς σηκώνόταν χτύπησε το πόδι του στο έδαφος και πρόσθεσε: “Και όμως κινείται“ (εννοώντας τη Γη). Υπάρχουν διάφορες εκδοχές για του πού,

τότε και κατά πόσο είπε πράγματι αυτή τη φράση, διότι αν την είχαν ακούσει οι δικαστές δεν θα ξέφευγε την καταδίκη του σε θάνατο “επί της πυράς“. Κάποιοι ιστορικοί πιστεύουν ότι ειπώθηκε κατά την μεταφορά του στο χώρο κράτησης. Τοποθετούν μάλιστα το σημείο κάτω από το ρολόι του Αρχιεπισκόπου

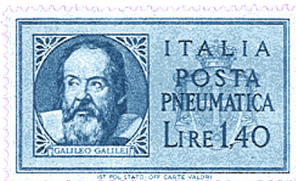
Ο Γαλιλαίος με απεικόνιση μερικών από τις ανακαλύψεις του

Ascanio Piccolomini.

Την ποινή φυλάκισης του Γαλιλαίου μετέτρεψε σε κατ' οίκον περιορισμό ο Πάπας Ουρβανός Η', ενώ τρεις από τους δέκα καρδινάλιους δικαστές είχαν αρνηθεί να υπογράψουν την καταδίκη του.

Ο Γαλιλαίος, με το τηλεσκόπιό του, παρατήρησε πρώτος τους κρατήρες, τα όρη και τις πεδιάδες στην επιφάνεια της Σελήνης. Ανακάλυψε ότι η Σελήνη στρέφει πάντα προς τη Γη το ίδιο ημισφαίριό της. Παρατήρησε τις ηλικίες κηλίδες, τον δακτύλιο του Κρόνου χωρίς ωστόσο να μπορέσει να τις εξηγήσει, αποκάλυψε την αστρική φύση του Γαλαξία μας και απέδειξε την ισχύ της ηλιοκεντρικής θεωρίας, παρατηρώντας τις φάσεις της Αφροδίτης και ανακαλύπτοντας 4 από τους δορυφόρους του Δία (Ιώ, Ευρώπη, Γανυμήδης και Καλλιστώ) τους οποίους ονόμασε Άστρα των Μεδίκων, προς τιμή του προστάτη του, Κόσμο Β' των Μεδίκων. Οι παρατηρήσεις του αυτές αποτέλεσαν την αρχή του τέλους για την πεπιοθήση που υποστηριζόταν μέχρι τότε από το εκκλησιαστικό και επιστημονικό κατεστημένο, πως το Σύμπαν είναι τέλεια πλασμένο και πως η Γη είναι στο κέντρο του Σύμπαντος.

Μεταξύ των άλλων ανακαλύψεων του Γαλιλαίου μπορούν να αναφερθούν αυτές του

Ο Γαλιλαίος σε ιταλική έκδοση "πνευματικού ταχυδρομείου".

“Συγχρονισμού του εκκρεμούς” (διάσημος λαμπτήρας του θόλου της Πίζας), της “υδροστατικής ισοροπίας” για τον καθορισμό του συγκεκριμένου βάρους των σωμάτων, ένα είδος θερμομέτρου (“termoscopio”), γεωμετρικούς παχυμετρικούς διαβήτες, μηχανές ανύψωσης νερού, τις φάσεις της Αφροδίτης, τα ηλιακά σημεία κ.λπ.

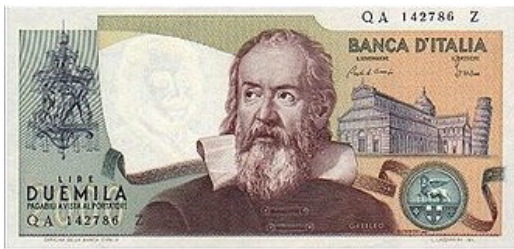
Τυφλός, γέρος και άρρωστος, χτυπημένος από οικογενειακές πικρίες, αλλά περιβαλλόμενος από τους πολυάριθμους οπαδούς και μαθητές του, πέθανε το 1642. Ο τάφος του βρίσκεται στον Καθεδρικό Ναό του Santa Croce (Τιμίου Σταυρού) της Φλωρεντίας.

Ανά τους αιώνες, χιλιάδες κόσμου έχουν επισκεφτεί το μέρος εκείνο για να τιμήσουν τη μνήμη του μεγάλου ανδρός που είχε το θάρρος να κηρύξει εκείνο που πίστευε σ' έναν κόσμο που του ήταν εχθρικός.

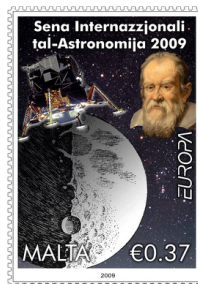
Τη χρονιά του θανάτου του Γαλιλαίου γεννήθηκε ο Ισαάκ Νεύτων, που βασιζόμενος μεταξύ άλλων στη δουλειά του Γαλιλαίου και του Κέπλερ ολοκλήρωσε την επιστημονική επανάσταση στον τομέα της φυσικής και έθεσε τα θεμέλια της κλασικής φυσικής.

Ο Πάπας αποκατέστησε τη μνήμη του Γαλιλαίου στις 31 Οκτωβρίου 1992, 300 χρόνια μετά το διωγμό του.

Παντελής Λεούσης

Ιταλικό χαρτονόμισμα προς τιμή του μεγάλου επιστήμονα.

Πολλές είναι οι χώρες που τίμησαν τη μνήμη του Γαλιλαίου με εκδόσεις γραμματοσήμων. Δεξιά, ο Καθεδρικός Ναός του Τιμίου Σταυρού της Φλωρεντίας όπου αναπαύεται η σορός του.

Οι αφίδες, που μας είναι κοινά γνωστές ως μελίγκρες, είναι μικρά απομυζητικά έντομα, από τα πιο επικίνδυνα και καταστροφικά για τα φυτά. Συγκαταλέγονται μεταξύ των πιο γνωστών καταστροφών των καλλιεργειών και αποτελούν ένας από τους μεγαλύτερους πονοκεφάλους των αγροτών όλου του κόσμου. Οι ξένοι τα λένε επίσης "ψείρες των φυτών". Είναι πολύ μικρά και ζούνε προσκολλημένα επάνω σε τρυφερούς κορμούς και φύλλα συλλέγοντας υγρά πλούσια σε σάκχαρα. Αδηφάγα, καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες χυμών για να διατραφούν επαρκώς. Στη συνέχεια εκκρίνουν εξίσου μεγάλες ποσότητες αποβλήτων πλούσιων σε σάκχαρα, που είναι γνωστά με το όνομα "μελίτωμα".

Καθώς είναι τελείως εκθειμένες επάνω στα φυτά και δεν διαθέτουν μέσα άμυνας, οι αφίδες είναι εύκολη λεία για κάθε σαρκοφάγο έντομο. Και είναι πολλά εκείνα που τις θεωρούν ως ένα από τους εκλεκτότερους μεζέδες. Μεταξύ αυτών πρωτεύουσα θέση κατέχει η γνωστή μας λαμπρίτσα ή πασχαλίτσα.

Όμως η φύση που μεριμνά για όλα τα δημιουργήματά της, για τις ισορροπίες και τις τροφικές αλυσίδες, φρόντισε να μη μείνουν τελείως απροστάτευτες. Βρήκε τον τρόπο να τους εξασφαλίσει σημαντική προστασία μέσω των μυρμηγκιών! Οι αφίδες προσφέρουν στα μυρμηγκια τα πλούσια σε ζάχαρη απόβλητά τους και τα μυρμηγκια, σε αντάλλαγμα, φροντίζουν να τις προστατεύουν από τον σημαντικότερο εχθρό τους: την πασχαλίτσα.

Όπως πολλοί από εμάς γνωρίζουν, τα μυρμηγκια λατρεύουν τη ζάχαρη. Γι' αυτό και όπου υπάρχει χυμώδη ζάχαρη, γρήγορα θα εμφανιστούν μυρμηγκια. Στις συγκεντρώσεις λοιπόν των αφίδων, σπεύδουν τα μυρμηγκια, διώχνουν βιαίως κάθε επίβουλο, και καταναλώνουν με άνεση το άφθονο μελίτωμα. Μερικά μάλιστα, αν δεν βρискουν αρκετό, κτυπούν τα οπίσθια των αφίδων με τις κεραίες του, διεγείροντας το σημείο και προκαλώντας έτσι την έξοδο της γλυκιάς ουσίας. Όπως περίπου θα έκανε ένα μωρό στη θηλή της μητέρας του.

Έχει παρατηρηθεί μάλιστα ότι μερικά είδη αφίδων έχουν χάσει την ικανότητα να εκκρίνουν τα απόβλητα από μόνα τους. Εξαρτούν εξ ολοκλήρου την "ανακούφισή" τους από τον "θηλασμό" των μυρμηγκιών!

Αν αρπακτικά έντομα ή παράσιτα επιχειρήσουν να βιάσουν τις αφίδες, τα μυρμηγκια θα τα υπερασπιστούν αποφασιστικά. Μερικά μάλιστα πάνε ακόμη πιο μακριά. Καταστρέφουν τα αυγά των εντόμων θηρευτών, λιγοστεύοντάς έτσι τους πληθυσμούς των ανταγωνιστών τους. Τα αυγά της λαμπρίτσας συγκαταλέγονται και αυτά μεταξύ των θυμάτων αυτής προληπτικής πρακτικής.

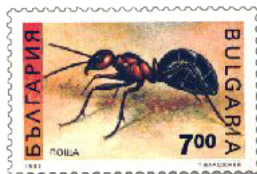
Κάποια είδη μυρμηγκιών συνεχίζουν να φροντίζουν τις αφίδες και κατά τη διάρκεια του χειμώνα, μεταφέροντας τα αυγά στις φωλιές τους για τους χειμερινούς μήνες. Τα διατηρούν εκεί όπου θερμοκρασία και υγρασία είναι ιδανικές, και δεν παραλείπουν να τις μετακινούν όταν αλλάζουν

Οι αφίδες. Μήλο της Έριδος μεταξύ μυρμηγκιών και λαμπρίτσας.

Οι λαμπρίτσες σε μεγάλο τσιμπούσι, μέχρι να τις πάρουν χαμπάρι τα μυρμηγκια!

Τα μυρμηγκια εξασφαλίζουν το μελίτωμα των αφίδων παρέχοντάς τους προστασία!

οι συνθήκες στη φωλιά. Την άνοιξη, όταν εκκολαφθούν τα αυγά, τα μυρμηγκια μεταφέρουν τις νεαρές αφίδες σε ένα φυτό ξενιστή για να τραφούν και να αρχίσει πάλι η παραγωγή του ποθητού μελιτώματος.

Ένα καλά τεκμηριωμένο παράδειγμα εξαιρετικής αμοιβαίας σχέσης αφίδων με μυρμηγκια παρατηρείται μεταξύ των αφίδων που διαβιούν στις ρίζες του καλαμποκιού (*Aphis middletonii*) και του μυρμηγκιού *Lasius*. Στο τέλος της καλλιεργητικής περιόδου, όταν οι καλαμποκιές μαραίνονται, οι αφίδες αποθέτουν τα αυγά τους στο χώμα. Τότε, τα μυρμηγκια τα συλλέγουν ένα-ένα και τα αποθηκεύουν στις φωλιές τους για το χειμώνα. Μόλις αρχίσει η άνοιξη και εμφανιστούν ζιζάνια που αναπτύσσονται πρώιμα, όσες αφίδες εκκολάπτονται πρώτες μεταφέρονται προσωρινά σε αυτά, ώστε να αρχίσει άμεσα η διατροφή τους. Μόλις όμως τα φυτά του καλαμποκιού αρχίσουν να αναπτύσσονται, τότε τα μεταφέρουν στις ρίζες τους, όπου θα διαβιώσουν το υπόλοιπο διάστημα του καλοκαιριού.

Οι αφίδες είναι σχεδόν πάντα χωρίς φτερά. Κάτω όμως από ορισμένες περιβαλλοντικές συνθήκες, έχουν τη δυνατότητα να τα αναπτύξουν. Αυτό μπορεί να συμβεί όταν κάποτε οι πληθυσμοί των αφίδων μεγαλώνουν υπερβολικά και οι πηγές τροφής μειώνονται. Τότε αυτές αναπτύσσουν φτερά για να πετάξουν σε μια νέα θέση. Καθώς όμως τα μυρμηγκια δεν είναι διατεθειμένα να απολέσουν την πηγή τροφής τους, σχίζουν τα φτερά των αφίδων προτού αυτές πετάξουν! Επίσης, μια πρόσφατη μελέτη έχει δείξει ότι τα μυρμηγκια διαθέτουν μία χημική ουσία η οποία έχει την ικανότητα να διακόπτει την ανάπτυξη των φτερών των αφίδων, εμποδίζοντάς τες να απομακρυνθούν.

Αυτή η συμπεριφορά αφίδων και μυρμηγκιών θυμίζει σίγουρα ανάλογες ανθρώπινες πρακτικές; Καταδιώκουμε τα αρπακτικά σαρκοφάγα για να προστατέψουμε τα ζώα που εκτρέφουμε. Τις δικές μας "αφίδες"!

Λ. Τ.

Το μπαχάρι

Μπαχαρικό πολύπλευρο και πολυμήχανο, το μπαχάρι μοιάζει στην όψη με κόκκους πιπεριού, η γεύση του όμως αποτελεί ένα πολύ επιτυχημένο συνδυασμό τριών άλλων μπαχαρικών: γαρίφαλου, κανέλας και μοσχοκάρυδου. Το μοναδικό, πικάντι-

κο άρωμά του χαρίζει γεύση σε πολλές συνταγές, ενώ τα αιθέρια έλαια μπαχαριού χρησιμοποιούνται ευρέως στην κοσμετολογία και τη βοτανολογία.

Πατρίδα του η Κεντρική και Νότια Αμερική (ίσως και οι Δυτικές Ινδίες) ευδοκιμεί, όμως, τόσο πολύ στην Τζαμάικα, που τελικά το εξωτικό αυτό

νησί προμηθεύει όλο τον πλανήτη με μπαχάρι.

Πρώτος ο Κολόμβος έφερε τους κόκκους στην Ευρώπη και οι Ευρωπαίοι, νόμιζαν στην αρχή ότι είχαν να κάνουν με αμερικάνικο πιπέρι.

Το μπαχάρι καθιερώθηκε γρήγορα και σήμερα όλες οι νοικοκυρές ανά τον κόσμο το προσθέτουν στα φαγητά τους.

Ωστόσο οι ειδικοί συμβουλεύουν ότι για να απολαμβάνουμε όλο το άρωμα που κρύβει το μπαχάρι, πρέπει να το αγοράζετε σε κόκκους και να το

τρίβουμε τη στιγμή που θα το χρησιμοποιήσουμε. Τριμμένο, χάνει πολύ γρήγορα το άρωμα και τη γεύση του.

Το μπαχάρι είναι ο καρπός του "μπαχαρόδενδρο". Φτάνει σε ύψος τα 9 μέτρα, αρχίζει να δίνει καρπούς 6 χρόνια μετά την φύτευση και συνεχίζει να είναι γόνιμο για 100 χρόνια. Έχει λαμπερά πράσινα φύλλα και το καλοκαίρι βγάζει άσπρα λουλουδάκια.

Τα φρέσκα μπαχάρια έχουν το μέγεθος και το χρώμα του αρακά. Σιγά σιγά ωριμάζουν χάνοντας το άρωμά τους, γι' αυτό και πρέπει να μαζεύονται εγκαίρως. Μετά, αφήνονται απλωμένα στον ήλιο για να ξεραθούν επί 10 περίπου μέρες, μέχρι να πάρουν το γνωστό καφεκόκκινο χρώμα. Τέλος, τα συντηρούν σε ερμητικά κλεισμένα γυάλινα βάζα.

Λ. Τ.

Οι Μπερσαλιέροι Το στρατιωτικό σώμα με τα παράξενα καπέλα!

Κάποτε τους λέγαμε περιπεκτικά “κοκορό-πτερους“! Οι γονείς μας τους γνώρισαν στο μέτωπο της Αλβανίας. Αλήθεια, τι είναι αυτό το στρατιωτικό σώμα που τόσο εντυπωσιάζει με τα παράξενα καπέλα του;

Οι μπερσαλιέρι είναι ένα σώμα του ιταλικού στρατού που δημιουργήθηκε από τον στρατηγό Alessandro Della Marmora το 1836, για να υπηρετήσει το στρατό του Βασιλείου της Σαρδηνίας, το οποίο, με τις ιστορικές εξελίξεις, θα γίνει αργότερα βασιλικό ιταλικό σώμα στρατού.

Η λέξη “Bersagliere“ (μπερσαλιέρε) προέρχεται από το bersaglio (= στόχος), και, στην κυριολεξία, σημαίνει αυτόν που στοχεύει με τόξο, τον τοξότη.

Πρόκειται για μία ιδιαίτερα ευκίνητη μονάδα πεζικού με σημαντικό ρόλο στους εθνικούς ιταλικούς αγώνες και μεγάλη απήχηση στο λαό. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι το επίθετο “bersagliesco“ (μπερσαλιέσκο) έμεινε συνώνυμο του “ανδρείος“.

Οι άνδρες του σώματος αυτού διακρίνονται για τα διακοσμημένα με φτερά αγριόγαλου μεγάλα πλατύγυρα καπέλα, τα οποία στις μέρες μας, φοριούνται μόνο σε επίσημες παρελάσεις. Αντίθετα, τα τα πολεμικά κράνη διακοσμούνται πάντα με φτερά.

Καθώς το Βασίλειο της Σαρδηνίας δεν είχε τη δυνατότητα σχηματισμού ενός αξιόμαχου σώματος ιππικού, κρίθηκε απαραίτητη η δημιουργία ενός σώματος πεζικού με ικανούς και γρήγορους σκοπευτές, καλά εκπαιδευμένους, με ανεξάρτητο πνεύμα και πρωτοβουλίες, έτσι ώστε να μπορεί να λειτουργεί ως ανεξάρτητη και αυτόνομη μονάδα.

Η πρώτη στολή τους ήταν μαύρη, με καπέλο με γείσο, σχεδιασμένο για να προστατεύει το κεφάλι από τα χιπήματα του σπαθιού.

Η πρώτη δημόσια εμφάνιση των μπερσαλιέρι πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια μιας στρατιωτικής παρέλασης την 1 Ιουλίου 1836, και η πρώτη φορά που παρέλασαν επίσημα ήταν στο Τορίνο, με ταχύτητα βάδισης 130 μέτρα το λεπτό.

Το σώμα εντυπωσίασε τον βασιλιά Κάρολο Αλβέρτο της Σαρδηνίας, ο οποίος ενσωμάτωσε αμέσως τους μπερσαλιέρι ως τμήμα του τακτικού στρατού του Πιεμόντε.

Ολόκληρο τον 19ο αιώνα, υπό την διοίκηση του La Marmora, οι μπερσαλιέρι χρησιμοποιήθηκαν ως ακροβολιστές, αλλά και ως δυνάμεις κρούσης οπότεν ήταν αναγκαίο. Αρχικά προορίζονταν ως σώμα ορεινών καταδρομών, αντίστοιχο των δι-

Κάρολος Αλβέρτος της Σαρδηνίας.

ALESSANDRO FERRERO DELLA MARMORA
FONDATORE DEL CORPO DEI BERSAGLIERI
1835 - 1935
I Bersaglieri lo ricordano con fierezza nel centenario della morte

Αλεσσάντρο ντελα Μάρμορα,
ιδρυτής του σώματος των
Μπερσαλιέρι.

Εκδόσεις επ' ευκαιρία εορταστικών ετετειών των Μπερσαλιέρι.

κών μας ΛΟΚ. Στο σώμα συμμετείχαν περιφημοί αναρριχητές ορειβάτες, πολλοί από τους οποίους έμειναν στην ιστορία για τις επιδόσεις τους, όπως π.χ. ο Jean-Antoine Carrel.

Το 1872, όταν δημιουργήθηκε το άλλο γνωστό ιταλικό σώμα των Αλπίνων, αναπτύχθηκε μεγάλη αντιπαλότητα μεταξύ των δύο σωμάτων.

Οι μπερσαλιέρι πήραν το βάπτισμα του πυρός στις 8 Απριλίου 1848, στη μάχη της γέφυρας του Goito, στην αρχή του πρώτου πολέμου της ανεξαρτησίας της Ιταλίας, κατά την οποία τραυματίστηκε σοβαρά ο Alessandro La Marmora.

Ένα χρόνο μετά, πάντα υπό τις διαταγές του La Marmora, μπήκαν στη Γένοβα προκαλώντας καταστροφές στην πόλη, τρομοκρατώντας τον πληθυσμό με συνοπτικές εκτελέσεις, βιασμούς και βιαιότητες.

Με την πάροδο του χρόνου, ο αριθμός των ταγμάτων πέρασε από 10 το 1852, σε 16 το 1859, 27 στο 1867 και 36 το 1861.

Έκτοτε, οι μπερσαλιέρι ανέλαβαν σημαντικές αποστολές, όπως αυτή της Κριμαίας, όπου πολέμησαν στο πλευρό Γαλλίας και Ηνωμένου Βασιλείου (το Βασίλειο της Σαρδηνίας ήταν σύμμαχος αυτών των χωρών), πραγματοποιήσαν την εκκαθάριση του νότου της χώρας από τους ληστές, πρωταγωνίστησαν στην κατάληψη της Ρώμης, στις 20 Σεπτεμβρίου 1870, κλπ.

Με το πέρασμα του χρόνου επήλθαν στο σώμα διάφορες αλλαγές, τόσο στη δομή του, όσο και στον εξοπλισμό, όπως αυτή του 1924, όταν μεγάλο τμήμα των μπερσαλιέρι μετατράπηκε σε ποδηλάτες. Τα ποδήλατα καταργήθηκαν τελικά το 1936.

Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, πλαισιωμένοι από θωρακισμένα, μηχανοκίνητα και άλλα μέσα, αγωνίστηκαν σε όλα τα μέτωπα. Ήταν επίσης παρόντες κατά τη διάρκεια του απελευ-

θερωτικού πολέμου, με το 4ο σύνταγμα και το τάγμα Goito.

Το 1946 έγιναν νέες ανακατατάξεις στο σώμα, μία από τις οποίες ήταν και η μετατροπή του 8ου συντάγματος σε "Ταξιαρχία Μπερσαλιέρι Γαριβάλδη".

Ενώ κατά το παρελθόν η αποτελεσματικότητα των Μπερσαλιέρι στηρίχθηκε στην προσεγμένη εκπαίδευση και στην ταχύτητα δράσης (και με τη βοήθεια των δικύκλων), σήμερα το σώμα είναι ως επί το πλείστον μηχανοποιημένο και ικανό να συμμετέχει σε επιχειρήσεις και εκτός Ιταλίας. Η μηχανοκίνητη ταξιαρχία Garibaldi, για παράδειγμα, έχει υπηρετήσει την διατήρηση της ειρήνης, συμμετέχοντας στην πολυεθνική δύναμη του Λιβάνου, στους εμφύλιους πολέμους της πρώην Γιουγκοσλαβίας και Σομαλίας, καθώς και στην επιχείρηση απελευθέρωσης του Ιράκ.

Οι παραδόσεις των μπερσαλιέρι παραμένουν πάντα σεβαστές και αναλλοίωτες. Οι μαντίλες στο λαιμό είναι πάντα πορφυροκόκκινες και οι εθελοντές εξακολουθούν να φορούν κόκκινο καπέλο. Οι αξιωματικοί φορούν τη συνηθισμένη στολή και μαύρο μπερέ αλλά, κατά τη διάρκεια των τελετών, το μπερέ αντικαθίσταται από κάσα με φτερά (vaïra)

και φορούν την επίσημη στολή. Μπορούν επίσης να φορούν μαύρα γάντια, σε αντίθεση με τα άλλα ιταλικά σώματα που φορούν λευκά.

Κάθε μονάδα μπερσαλιέρι περιλαμβάνει μια μουσική μπάντα, η οποία παινίζει με τον ίδιο γρήγορο βηματισμό των στρατιωτών. Σήμερα, μόνο η ταξιαρχία Garibaldi και το 7ο Σύνταγμα των Bersaglieri διαθέτουν φιλαρμονική.

Οι μπερσαλιέρι φημίζονται για τις παρελάσεις τους και είναι το σύμβολο της ιταλικής στρατιωτικής ελίτ.

Π. Λ.

Μονόφυλλο της Σχολής Ποδηλατών των Μπερσαλιέρι .

Ατελές στρατιωτικό δελτάριο που εστάλη από το 14 Σύνταγμα των Μπερσαλιέρι στις 10/10/1917.

Οι απαρχές της εναέριας μεταφοράς αλληλογραφίας

Η ιστορική μελέτη και έρευνα είναι αυτές που αποκαθιστούν την αλήθεια και αποδίδουν την πραγματικότητα. Για παράδειγμα, παλαιότερα πιστευόταν ότι η πρώτη μεταφορά αλληλογραφίας μέσω "ιπτάμενων μηχανών" ήταν αυτή που πραγματοποιήθηκε μεταξύ Παρισιού και γαλλικών επαρχιών κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της γαλλικής πρωτεύουσας από τους Πρώσους, το 1870. Υπολογίζεται ότι την περίοδο της πολιορκίας μεταφέρθηκαν με αερόστατα περίπου 25 εκατομμύρια επιστολές.

Ερευνώντας, ωστόσο, την ιστορία, γνωρίζουμε σήμερα ότι η πρώτη επίσημη παράδοση εναέριας αλληλογραφίας πραγματοποιήθηκε στη Βόρεια Αμερική, στις 17 Αυγούστου 1859. Η μεταφορά πραγματοποιήθηκε από τον John Wiase (1808-1879) με το αερόστατο "Δίας", από την πόλη Lafayette στο Crawfordsville της Ινδιάνας (απόσταση 30 μιλίων), και περιλάμβανε 123 επιστολές και εγκυκλίους.

Αυτή η μεταφορά ταχυδρομείου προηγήθηκε εκείνης του Παρισιού κατά 11 χρόνια.

Χρειάστηκε να περάσουν αρκετά χρόνια για να έχουμε την πρώτη ταχυδρομική μεταφορά με αεροπλάνο. Την πραγματοποίησαν οι αδελφοί Όρβιλ και Βιλμπόρ Ράιτ στις 17 Δεκεμβρίου 1903, στο Kitty Hawk της

Βόρειας Καρολίνας.

Κατά τη διάρκεια της επόμενης δεκαετίας, οι πιλότοι όλου του κόσμου άρχισαν να δημιουργούν και να μεταφέρουν ευχετήριες κάρτες και αναμνηστικές επικέτες. Μετέφεραν επίσης γράμματα ιδιωτικά, χωρίς σφραγίδες που σχετίζονταν με την πτήση.

Το πρώτο επίσημο αεροπορικό ταχυδρομείο που μεταφέρθηκε με αεροπλάνο πραγματοποιήθηκε στην Ινδία το 1911. Στις 18 Φεβρουαρίου 1911, ο Γάλλος πιλότος Ανρί Πεκέ (Henry Pequet, 1888-1974) διεξήγαγε την πρώτη επί-

σημη ταχυδρομική μεταφορά. Μετέφερε περίπου 6000 κάρτες και επιτολές με το διπλό "Humber". Το αεροσκάφος πέταξε από το πεδίο πτήσεων του Αλαχαμπάντ (Ινδία) μέχρι το φρούριο του Νάνι, καλύπτοντας απόσταση πέντε χιλιομέτρων. Όλη η αλληλογραφία είχε σφραγιστεί με ειδική ακυρωτική σφραγίδα που απεικονίζει

ένα αεροσκάφος, βουνά, και τη λεζάντα "Πρώτο Αεροπορικό Ταχυδρομείο 1911. Έκθεση Αλαχαμπάντ".

Ο Πεκέ βρισκόταν στην Ινδία εκτελώντας πτήσεις επίδειξης για την έκθεση των Ενωμένων Επαρχιών του Αλαχαμπάντ. Υπεύθυνος για την οργάνωση των αεροπορικών επιδείξεων ήταν ο Walter Windham (1868-1942), ο οποίος είχε εγκαταλεί-

Ο John Wiase και το αερόστατο "Δίας".

Απογείωση αεροστάτου από το Παρίσι που μεταφέρει αλληλογραφία (1870-1871).

Οι πρωτοπόροι Αφώι Ράιτ μετέφεραν επιστολές ιδιωτών

Έκδοση για το Χρυσούν Ιωβηλαίο της ιστορικής πτήσης του 1911. Στη μέση, ο Henry Requet που πιλοτάρισε το “Humber”, πραγματοποιώντας την πρώτη επίσημη ταχυδρομική μεταφορά στην ιστορία.

πει το εργοστάσιο μοτοσικλετών του για να αφιερωθεί στο νέο του πάθος, την αεροπορία.

Το διπλό “Humber” με τον Πεκέ ήταν το πρώτο αεροσκάφος που πέταξε στον ουρανό της Ινδίας.

Αυτή η πρώτη αεροπορική μεταφορά αλληλογραφίας στην Ινδία έγινε με πρωτοβουλία του Walter Windham. Όταν ένας εφημέριος του ιερού ναού της Αγίας Τριάδας του Allahabad ζήτησε τη μεσολάβησή του για να βρει πόρους προκειμένου να δημιουργήσει μια κλινική νέων, τότε αυτός σκέφτηκε την μεταφορά αλληλογραφίας με το διπλό του. Αφού πέτυχε την έγκριση του Ταχυδρομικού Γραφείου της χώρας, αντί για μισό Άννα που στοιχίζαν τα κανονικά τέλη για μια επιστολή επίγειας μεταφοράς, επέβαλε τέλος έξι Άννα, με τη διαφορά να πηγαίνει ως

δωρεά στην εκκλησία για την κατασκευή της νέας κλινικής.

Ο Windham ήταν αυτός που αποφάσισε επίσης τη δημιουργία της ακυρωτικής σφραγίδας. Για τη σφράγιση χρησιμοποιήθηκε μελάνι χρώματος ματζέντα, αλλά υπάρχουν και σπανιότερα δείγματα σφραγίδας με μαύρο μελάνι.

Η εξέλιξη του αεροπλάνου που ακολούθησε έφερε με τον καιρό και την ολονέν μεγαλύτερη εξάπλωση της αεροπορικής μεταφοράς της αλληλογραφίας, συντομεύοντας δραματικά τους χρόνους μεταβίβασης των επιστολών και της ανθρώπινης επικοινωνίας....

...μέχρι που στις μέρες μας ήρθε το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, καθιστώντας το μέλλον και αυτού του αεροπορικού αβέβαιο!

Ο Πεκέ, το “Humber” και προμετωπίδες εφημερίδων που σχολιάζουν την πτήση της 18 Φεβρουαρίου 1911.

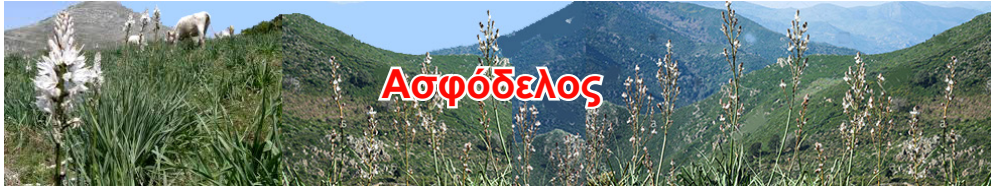

Σχέδιο της πτήσης του “Humber” από το Αλαχαμπάντ στο φρούριο Νάνι

Παντελής Λεούσης

Γραμματόσημο που απεικονίζει επιστολές από την Α' επίσημη μεταφορά αλληλογραφίας το 1911, στην Ινδία. Διακρίνονται οι πρώτες σφραγίδες Πρώτης Πτήσης. Δεξιά, αυθεντική επιστολή της ίδια περιόδου.

Τέτοιαν ώρα οι ψυχές διψούν και πάνε....
διαβαίνοντας λιβάδια από ασφοντήλι

Από την συλλογή "Λήθη" του Λ. Μαβίλη.

Χαρακτηριστικό γένος της Μεσογείου και των παραμεσογείων χωρών που συναντάται και σε άλλες περιοχές της Κεντρικής Ευρώπης έως Καυκάσου και Ινδίων.

Ανήκει στην οικογένεια των Λειλιθιδών και συναντάται σε πολλές περιοχές της πατρίδας μας (5 είδη), κυρίως μετά από καταστροφικές πυρκαγιές δεδομένου ότι τα πρόβατα και οι κασίκες δεν το βόσκουν λόγω των αιχμηρών κρυστάλλων που περιέχουν τα φύλλα του. Η κοινή του ονομασία είναι σφερδούκλι, ασφοδήλι, ασφεντυλιά, ακαρώνι, άρβηκας κ.ά.

Διακρίνονται είδη με λευκό άνθος (*A. microcarpus*, *A. fistulosus* κ.α.) και το συγγενές είδος με κίτρινο άνθος (*Asphodelina lutea*).

Η ονομασία του έχει προελληνική ή προϊστορική προέλευση και προέρχεται από το στερητικό α και σπόνδυλος λόγω του σχήματος των κονδυλωδών ριζών του.

Ο πατέρας της Βοτανικής Θεόφραστος προσδίδει διατροφικές ιδιότητες στις πλούσιες σε άμυλο κονδυλώδεις ρίζες του (εδώδιμοι μεν γαραλλά και του ασφοδέλου ρίζα) ενώ ο Πλούταρχος την υποβαθμίζει σε ευτελές βρώμα (τρόφιμο).

Στην Ελληνική Μυθολογία συνδέεται με την Περσεφόνη λόγω νεκρών αλλά θεωρείται και έμβλημα του Διονύσου.

Ο Όμηρος στην Οδύσσεια αναφέρει ότι οι ψυχές των νεκρών του Τρωικού πολέμου διερχόμενες από τα ύδατα της ιερής πηγής της Στυγός κατέληγαν στον ασφοδελόν λειμώνα, δηλαδή σε λιβάδι από ασφοδέλους.

Οι ρίζες των ασφοδέλων εθεωρούντο από τους προϊστορικούς τροφосуλλέκτες

πολύτιμη τροφή αλλά και στην μυθολογία ως τροφή των νεκρών. Για τον λόγο αυτόν ο ασφοδέλος αποτελούσε σύμβολο πένθους και τον εφύτευαν κοντά στους τάφους και τα νεκροταφεία. Αλλά και στην σύγχρονη εποχή σε περιπτώσεις λιμού και ελλείψεως τροφίμων (αποκλεισμός της Ελλάδος κατά το 1917, στην γερμανική κατοχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου καθώς και από τους πένητες λαούς της Αφρικής) εχρησιμοποιείτο ως αξιόλογη τροφή δεδομένου ότι οι ρίζες του αφού αλεσθούν παράγουν ένα είδος αλεύρου από το οποίο παρασκευάζεται χυλός μικρής όμως διατροφικής αξίας.

Είναι επίσης σπουδαίο μελισσοκομικό φυτό διότι κατά την περίοδο της ανθοφορίας του (Μάρτιος έως Απρίλιος) παρέχει πλούσια τροφή στις μέλισσες που αναζητούν πρώτη ύλη για την παραγωγή του μελιού.

Ο ασφοδέλος περιέχει χρωστικές ουσίες, άμυλο και γλυκοσίδια κυρίως στους κονδύλους του.

Από αυτούς παρασκευάζονται διάφορα καταπότια χρήσιμα στην θεραπεία της ασθματικής βρογχίτιδας, αλλά και καταπλάσματα ή αλοιφές για την ταχεία επούλωση πληγών, ή ακόμη και στις χιονίστρες. Γενικότερα είναι γνωστός για τις πολλές του δράσεις (αποχρεμπτική, ενζυματική, καρδιοτονωτική, διουρητική, εμμηναγωγική, σπασμολυτική και εμετική). Ο Διοσκουρίδης τον θεωρούσε πανάκεια και συνι-

στούσε την χρήση του για την καταπολέμηση της αλωπεκίας καθώς και ο Ιπποκράτης για την θεραπεία της πλευρίτιδας, των παθήσεων της σπλήνας και των οιδημάτων, εξ ου και

Πανέμορφο το λουλούδι του ασφοδέλου

συγκαταλέγεται στον κατάλογο των φυτών που αποτελούν την βοτανική συλλογή του κήπου του Ιπποκράτη στην Κω.

Από τους κονδύλους επίσης παράγονται διάφορες χρηστικές ουσίες όπως το τσιρίσι που κολλούσαν

τις σόλες των παπουτσιών οι παλιοί τσαγκά-

ρηδες. Τα ξερά στελέχη χρησιμοποιούνται και ως προσάναμμα στους χωριάτικους φούρνους.

Σε πολλές περιοχές της πατρίδας μας χρησιμοποιείται και για την πρόγνωση των εποχών, του καιρού αλλά και της καλής σοδειάς κλπ., ανάλογα με τον τρόπο της ανθοφορίας του, την έκπτυξη των βλαστών κλπ.

Γιάννης Σπανιδάκης
Γεωπόνος -Κηποτέχνης

Finlandia 2017 24-28 Μαΐου

Στην διεθνή φιλοτελική έκθεση "Finlandia 2017" που τελούσε υπό την αιγίδα της FEPA, τα εκθέματα ελληνικού ενδιαφέροντος έλαβαν τις ακόλουθες βραβεύσεις:

Μεγάλο Χρυσό (FEPA, Grand Prix Class)

A. Χρήστου (Κύπρος): Κύπρος 1880-1896: Οι εκδόσεις της Βασίλισσας Βικτωρίας

Μεγάλο Επίχρυσο

N. Hantzaridis (Γερμ.): Γερμανικό Ράιχ - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος - Inselpost 1944-45 T1 88

Θ. Αρβανίτης: Η προγραμματιστική περίοδος του Ελληνικού Ταχυδρομείου T1 86

N. Καρανικόλας: Inselpost - Γερμανικό στρατιωτικό ταχυδρομείο νήσων Αιγαίου 1944-45 T1 85

Επίχρυσο

A. Πάσχος: Ταχυδρομικά μονόφυλλα Ελλάδας 1876-1900 TM 83

W. Steinbach (Γερμ.): Ελλάδα - Μεγάλη κεφαλή Ερμή ΠΦ 81

Μεγάλο Αργυρό

Φ.Ε.Α. Περιοδικό Το Γραμματόσημο ΤΦ 78

Ενός Πλαισίου

Π. Καγκελάρης: Τα κυανόχρωμα του Μάφεκιγκ 1900 ΠΦ 91

M. Κουτσουνάκης: Το Γερμανικό Αυτοκρατορικό Ναυτικό στον αποκλεισμό της Κρήτης 1897-98 T1 85

A. Μανωλούδης: Η έκδοση του 1911. Από τα χαλκογραφικά στα λιθογραφικά ΠΦ 83

Γ. Σωτηρόπουλος: Οι Σέρβοι στην Κέρκυρα κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο T1 80

Η Finlandia 2017 διεξήχθη στην πόλη Τάμπερε της Φινλανδίας, Εθνικός Αντιπρόσωπος της Ελλάδας ήταν ο Ανδρέας Νικολαΐδης και ο Γιώργος Θωμαρέης συμμετείχε στην κριτική επιτροπή, στην Τάξη του Παραδοσιακού Φιλοτελισμού.

Πανελλήνια Έκθεση Γραμματοσήμειο

28 Οκτωβρίου - 5 Νοεμβρίου 2017

Οργάνωση: Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών
"Φιλοτελιστές των Αθηνών"

Νέα Χαλκηδόνα, Αίθουσα "Ι. Χαραλμπόπουλος"
Πρώην Στρατιωτικό Εργοστάσιο
Εθν. Αντιστάσεως & Βάρναλη

Ανοικτή επιστολή...

...προς νέους θεματικούς

Η "Ανοικτή Επιστολή" είναι μία μόνιμη στήλη του περιοδικού μας, στην οποία παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP-FEPA, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

Διεθνή Ένσημα Απαντήσεως

Τα Διεθνή Ένσημα Απαντήσεως (IRC International Reply Coupon στα αγγλικά ή Coupon Reponse στα Γαλλικά, δημιουργήθηκαν από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση (UPU) στο συνέδριο της Ρώμης του 1906, για τη διευκόλυνση των διεθνών εμπορικών ανταλλαγών και αλληλογραφίας. Κάθε ένα από αυτά αντιπροσωπεύει την αξία του γραμματοσήμου που απαιτείται για την αποστολή στο εξωτερικό επιστολών πρώτου τέλους, απλού ή αεροπορικού ταχυδρομείου, μεταξύ των χωρών μελών. Επιτρέπει δηλαδή στον αποστολέα να παράσχει στον παραλήπτη που βρίσκεται στο εξωτερικό το μέσο για να αποκτήσει ένα ή περισσότερα γραμματόσημα για την γραμματοσήμανση της απαντητικής επιστολής του, χωρίς να επιβαρυνθεί ο ίδιος.

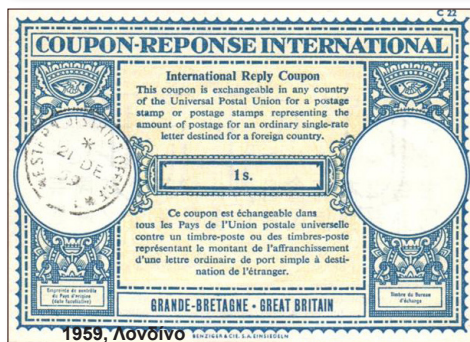
Τούτο διότι τα γραμματόσημα κάθε χώρας ισχύουν για χρήση μόνο στην ίδια τη χώρα που τα εκδίδει. Με το IRC καλύπτεται άριστα αυτή η ανάγκη, της ανταλλαγής του δηλαδή με τα γραμματόσημα της χώρας του παραλήπτη, επέχοντας κατά κάποιο τρόπο το ταχυδρομικό ισοδύναμο της ταξιδιωτικής επιταγής.

Τα Διεθνή Απαντητικά Κουπόνια έχουν ισχύ και είναι διαθέσιμα από τα ταχυδρομεία 120 χωρών της UPU, συμπεριλαμβανομένης της χώρας μας. Τα εξωτερικά εικονογραφικά χαρακτηριστικά τους είναι ίδια για όλες τις χώρες. Διαφέρουν μόνο οι εκτυπώσεις των κειμένων που αναγράφονται στη γλώσσα της χώρας που τα διαθέτει. Ο χρόνος που παραμένουν σε κυκλοφορία ποικίλλει, από τρία έως και έξη χρόνια. Στο μεταξύ, προκηρύσσεται διεθνής διαγωνισμός για τη σχεδίαση νέων.

Η επιλογή του σχεδίου του IRC που θα εκδοθεί την επόμενη φορά γίνεται κατά τη διάρκεια συνεδρίου της UPU. Εκείνο που εγκρίνεται τελικά,

1907, Ρώμη

1959, Λονδίνο

2006, Πεκίνο 2

παίρνει το όνομα του τόπου του συνεδρίου στο οποίο επελέγη, όπως Ναϊρόμπι, Ντόχα, κτλ. Για παράδειγμα, το μοντέλο του Ναϊρόμπι κυκλοφόρησε για πρώτη φορά την 1η Ιουλίου 2009 και παρέμεινε σε ισχύ μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία της UPU, τα “Ναϊρόμπι” εκδόθηκαν και διατέθηκαν από 120 χώρες, ξεπέρασαν τα τέσσερα εκατομμύρια τεμάχια και η αξία τους ξεπέρασε τα 5 εκατομμύρια δολάρια.

Το μοντέλο της Ντόχα (Εικ.) προέκυψε από το 25ο Συνέδριο της UPU που έλαβε χώρα τον Οκτώβριο του 2012 στην πρωτεύουσα Ντόχα του Κατάρ και άρχισε να διατίθεται την 1η Ιουλίου 2013, με περίοδο ισχύος του το τέλος του 2017. Εικονίζει δυο χέρια ενωμένα που χουφτιάζουν ένα ρεύμα νερού, προπαγανδίζοντας το θέμα “Νερό για τη Ζωή”.

Για τα ταχυδρομικά απαντητικά κουπόνια που θα χρησιμοποιηθούν από το 2018 έως 31/12/2021, πραγματοποιήθηκε Συνέδριο της UPU στην Κωνσταντινούπολη και επελέγη, μεταξύ δέκα καλλιτεχνών από ισάριθμες χώρες που υπέβαλαν σχέδια, εκείνο του Βιετναμέζου Nguyen Du. Εικονίζει ένα ζευγάρι χέρια και ένα περιστέρι με φόντο την Αρκτική .

Μετά την λήξη της ισχύος των Διεθνών Απαντητικών Κουπονιών, δίνεται προθεσμία για την ανταλλαγή τους με τα νέα.

Οι τιμές των IRC διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Στις ΗΠΑ το Νοέμβριο του 2012 επωλούντο 2.20 \$. Ωστόσο, η ταχυδρομική υπηρεσία των ΗΠΑ διέκοψε τις πωλήσεις τους στις 27 Ιανουαρίου 2013 λόγω της μείωσης της ζήτησης.

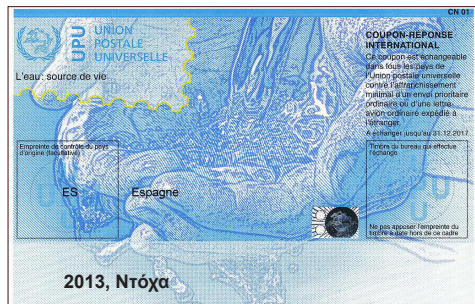
Η Μεγάλη Βρετανία διέκοψε επίσης την πώληση των IRC στις 18 Φεβρουαρίου 2012, επικαλούμενη ελάχιστες πωλήσεις και ισχυριζόμενη ότι κατά μέσο όρο το κάθε ταχυδρομικό κατόστημα πουλά λιγότερο από ένα IRC ανά έτος!

Δεν χωρά αμφιβολία ότι τα απαντητικά κουπόνια βρισκονται σε στάδιο παρακμής, ακολουθώντας την γενικότερη παρακμή της ταχυδρομούμενης αλληλογραφίας. Καθώς μάλιστα δεν ανήκουν στο υλικό που είναι ιδιαίτερα ζητημένο από τους συλλέκτες (για να συνεχίσουν να εκδίδονται για “χάρη” μας), σε λίγα χρόνια θα αναφερόμαστε σε αυτά ως ταχυδρομικά/φιλοτελικά αντικείμενα του παρελθόντος.

Από θεματικής πλευράς, είναι γεγονός ότι συνεισφορά των IRC στις συλλογές μας είναι περιορισμένη. Υπάρχουν εντούτοις αξιοποιήσιμες παραστάσεις για αρκετά θέματα, γι’ αυτό και δεν

2009, Ναϊρόμπι

2013, Ντόχα

2013, Ντόχα

“Απαράδεκτο, μη αναγνωριζόμενο. Το Σαουδικό Ταχυδρομείο δεν έχει σχέση με αυτό”. Προφανώς εστάλη κατά λάθος, αφού η Σαουδική Αραβία δεν συμμετέχει στη σχετική συμφωνία των Ενσήμων Απαντήσεως.

2018, Κωνσταντινούπολη

Το απαντητικό ένσημο που θα κυκλοφορήσει από την αρχή του 2018 μέχρι το τέλος του 2021

IRC που εκδόθηκε στη Μ. Βρετανία για χρήση μεταξύ των χωρών της Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

είναι σπάνια η παρουσία τους στις θεματικές συλλογές. Ένα τέτοιο αντικείμενο αποδεικνύει ότι ο συλλέκτης/εκθέτης γνωρίζει την ύπαρξή τους, γνωρίζει πότε και πώς να τα χρησιμοποιήσει, αλλά και εμπλουτίζει την συλλογή του με την ποθούμενη ποικιλία υλικού.

Πίνακας εκδοθέντων απαντητικών ενσήμων

Ο πίνακας αυτός παρουσιάζει τα έτη έκδοσης των περισσότερων από τα εκδοθέντα Διεθνή Απαντητικά Ένσημα, τους κωδικούς των ονομάτων τους (προέρχονται από ονόματα των χωρών που φιλοξένησαν τα σχετικά συνέδρια της UPU) και σύντομες περιγραφές των παραστάσεων που απεικονίζονται σε αυτά.

1907- Τύπος "Ρώμη" – Γυναικεία φιγούρα ανάμεσα σε δύο υδρόγειες σφαίρες. Η μία απεικονίζει την Ευρασία, Αφρική και Ωκεανία και η άλλη την Αμερική. Οι υδρόγειοι υποδείκνυαν τη θέση που έπρεπε να τεθούν οι ταχυδρομικές σφραγίδες

1929- Τύπος "Στοκχόλμη". Παρόμοιοι σχεδιασμού με το προηγούμενο, χωρίς μεσημβρινούς και παραλλήλους στις υδρόγειες σφαίρες.

1931- Τύπος "Λονδίνο". Φέρει πουλιά, λουλούδια, ρόδακες και άλλες διακοσμήσεις στις δύο πλευρές, που διακόπτονται στη μέση από τα πλαίσια για τη θέση των σφραγίδων.

1947 – Τύπος "Μπουένος Άιρες", με κείμενο σε στίχο σε πέντε γλώσσες αντί των συνήθων τεσσάρων.

1960 – Παρόμοιοι τύπου, "Οτάβα", με την προσθήκη του αριθμού 22 C στην άνω γωνία.

1966- Τύπος "Βιέννη". Περιστέρι που κρατά φάκελο στο ράμφος και υπερίπταται του χάρτη της γης. Τα κυκλικά πλαίσια για την υποδοχή των

σφραγίδων βρίσκονται στο άνω και κάτω μέρος της δεξιάς πλευράς.

1975 – Τύπος "Λωζάνη". Παρόμοιο σχέδιο με τον προηγούμενο, με το σχέδιο να καταλαμβάνει όλο το χώρο της πρόσοψης. Τα πλαίσια για τις σφραγίδες είναι διάστικτα και βρίσκονται κάτω αριστερά και κάτω δεξιά.

1983 – Παρόμοιοι τύπου, "Ρίο ντε Τζανέιρο", με την τροποποίηση του κειμένου του αριστερού πλαισίου και την αφαίρεση του κύκλου στη μέση.

1991 – Παρόμοιοι τύπου, "Ουάσιγκτον", με πρόσθετες αλλαγές στο κείμενο στο αριστερό πλαίσιο.

1995 – Παρόμοιοι τύπου, "Seoul", με μόνη αλλαγή τον χαρακτηριστικό αριθμό (από 22 C σε CN 01).

2002 – Τύπος "Πεκίνο". Μικρό κορίτσι κρατά ένα γράμμα στο χέρι με φόντο ορεινό τοπίο.

2006 – Τύπος "Πεκίνο 2". Δύο χέρια σε επαφή μεταξύ τους μπρος σε στυλιζαρισμένα γραμματόσημα. Προφανώς παρμένο από την λεπτομέρεια της τοιχογραφίας *Η Δημιουργία του Αδάμ* του Μιχαήλ Άγγελου (Καπέλα Σιξτίνα).

2007 – Παρόμοιοι τύπου, εορταστικό των 100 χρόνων από την πρώτη έκδοση των απαντητικών ενσήμων.

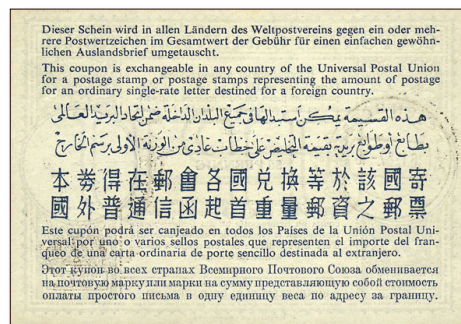
2009 – Τύπος "Ναϊρόμπι". Υδρόγειος σφαίρα στο αριστερό μισό και λεπτομέρεια από γωνία γραμματοσήμου στο δεξί.

2013 – Τύπος "Ντόχα". Χέρια ενωμένα που χουφτιάζουν ένα ρεύμα νερού.

2014 – Παρόμοιοι, εορταστικό των 140 χρόνων από την ίδρυση της UPU.

2017 - Τύπος "Κωνσταντινούπολη". Ένα ζευγάρι χέρια και ένα νεογεννημένο φόντο την Αρκτική.

Παντελής Λεούσης

Η πίσω όψη των ενσήμων περιλαμβάνει οδηγίες για τη χρήση τους και είναι πάντα παρομοιούττα.

Lovren Košir

Ο εφευρέτης του γραμματοσήμου;

Σύμφωνα με το φιλοτελικό περιοδικό της Σλοβενίας "NOVA FILATELIA", ο πρώτος που σκέφτηκε και εισηγήθηκε την χρησιμοποίηση των "αυτοκόλλητων γραμματοσήμων προπληρωμής των τελών αλληλογραφίας" δεν ήταν ο Sir Rowland Hill αλλά ο Lovren Košir (1804-1879), ένας Σλοβένος λογιστής και κρατικός υπάλληλος.

Σύμφωνα με τον συγγραφέα του άρθρου Dušan J. Oberč, ο Košir, εξοικειωμένος με την πολυπλοκότητα των ταχυδρομικών τελών κατά την περίοδο αυτή, εισηγήθηκε την προπληρωμή των ταχυδρομικών τελών με την επικόλληση ενός ενσήμου ως απόδειξη της καταβολής του ανάλογου τέλους. Η πρακτική της εισήγησής του περιλάμβανε την εκτύπωση γραμματοσήμων σε φύλλα χαρτιού και στη συνέχεια την απόκοψη και επικόλλησή τους στις επιστολές. Τα γραμματόσημα θα εκτυπώνονταν σε διαφορετικά χρώματα, με το κάθε χρώμα να αντιπροσωπεύει διαφορετικό ταχυδρομικό τέλος. Οι προτάσεις του περιλάμβαναν επίσης μεταρρυθμίσεις σχετικά με τον τρόπο χρέωσης των εμπορευμάτων που διακινούνταν με το ταχυδρομείο.

Όμως, όλες αυτές οι καινοτομίες που πρότεινε ο Košir απορρίφθηκαν και ο ίδιος υποβίβαστηκε βαθμολογικά στην υπηρεσία του.

Σύμφωνα πάντα με τον συγγραφέα του άρθρου, έχοντας ο Košir επαφές με την Αγγλία, εμπιστεύτηκε τις ιδέες του

Τίτλος: "Πρωτοπόρος του γραμματοσήμου"

Βινιέτα: "Σε ανάμνηση του Lovren Košir, ιδεολογικού δημιουργού του πρώτου γραμματοσήμου, το 1836..."

στον Rowland Hill, "αυτόν που εμφανίζεται σήμερα ως ο επίσημος εφευρέτης του γραμματοσήμου".

Μόλις εκδόθηκε το πρώτο γραμματόσημο στη Βρετανία, το Black Penny, ο επινοητικός Σλοβένος προσπάθησε μάταια μέσω και των εφημερίδων να αποδείξει ότι αυτό ήταν δική του ιδέα. Έφτασε μάλιστα μέχρι να προστρέξει στο 1ο Συνέδριο της Διεθνούς Ταχυδρομικής Ένωσης της Βέρνης, το 1874, για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του. Ωστόσο, ούτε και εκεί εσακούστηκε.

Στην προσπάθειά μας να διερευνήσουμε περισσότερο το ζήτημα της πατρότητας του πρώτου γραμματοσήμου και την πιστότητα των ισχυρισμών του συγγραφέα, ανακαλύψαμε ότι άλλες πηγές αναφέρουν πως ένα χρόνο πριν την πρώτη ανακοίνωση του Košir, ένας άλλος Βρετανός, ο James Chalmers, είχε ήδη παρουσιάσει σχέδια γραμματοσήμων, με κάποιους να ισχυρίζονται ότι από αυτόν άντλησε την ιδέα ο Σλοβένος.

Τελικά, τόσο η πατρίδα του η Σλοβενία, όσο και η Αυστρία και η πρώην Γιουγκοσλαβία έχουν ενστερνωστεί την εκδοχή του Košir. Γι' αυτό και όλες έθεσαν σε κυκλοφορία γραμματόσημα προς τιμή του. Εξάλλου, τα χρόνια που διαδραματίστηκαν τα παραπάνω γεγονότα, και οι τρεις χώρες ανήκαν στη μεγάλη Αυστροουγγαρία. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ο Košir ήταν και συμπατριώτης τους!

Π. Α.

Τι συμβολίζουν τα λουλούδια;

Στα λουλούδια και στα χρώματα ο άνθρωπος έδινε ανέκαθεν συμβολική σημασία. "Το κίτρινο σημαίνει μίσος", "το κόκκινο έρωτα", "το πράσινο ελπίδα" κλπ. Ξεφυλλίζοντας πρόσφατα ένα βιβλίο ανθοκομίας, συνάντησα κάποιες σελίδες με αναφορές στους συμβολισμούς αυτών των υπέροχων δημιουργημάτων της φύσης που αιχμαλωτίζουν τις αισθήσεις μας με την ομορφιά τους, τα φωτεινά χρώματα και τα υπέροχα σχέδια τους. Ίδου λοιπόν τι (λέγεται ότι) συμβολίζουν 13 από τα πιο δημοφιλή λουλούδια.

Ο περουβιανός κρίνος ή κρίνος των Ίνκας (*Alstroemeria aurea*) φύεται κυρίως στις δροσερές, ορεινές περιοχές των Άνδεων της Νότιας Αμερικής και δεν έχει κανένα άρωμα. Συναντάται σε χρώματα πορτοκαλί, ροζ, μωβ, κόκκινο, κίτρινο, άσπρο και σολομού (σομόν).

Συμβολίζει τη φιλία και την αφοσίωση. Οι συστροφές του μίσχου του λουλουδιού λέγεται ότι αντιπροσωπεύουν τις δοκιμασίες που κάποτε δοκιμάζουν οι φίλιες.

Η ανεμώνη (από την ελληνική λέξη "άνεμος"), ονομάστηκε έτσι επειδή ο άνεμος που φυσά στα ανοιχτά της πέταλα, παρασύρει μακριά και τα νεκρά πέταλα. Ίσως να μη το γνωρίζουμε, αλλά χρησιμοποιείται στην ιατρική για τη θεραπεία της κράμπας, για προβλήματα έμμηνου ρύσεως και για την συναισθηματική κατάθλιψη.

Η ανεμώνη έχει δύο πλευρές: Η θετική της συμβολίζει την ελπίδα. Έχει ωστόσο και μια σκοτεινή πλευρά που φανερώνει το μαρασμό της ελπίδας και ένα αίσθημα εγκατάλειψης.

Το γαρίφαλο αναφέρεται συχνά και ως "Διάνθος", δηλαδή λουλούδι του θεού Δία. Τα γαρίφαλα υπάρχουν σε μεγάλη ποικιλία χρωμάτων, με κάθε χρώμα να έχει τη δική του συμβολική σημασία.

Σε γενικές γραμμές, τα γαρίφαλα συμβολίζουν την υπερηφάνεια και την ομορφιά. Ένα κόκκινο γαρίφαλο απεικονίζει την αγάπη και τον θαυμασμό, ενώ ένα ρόδινο γαρίφαλο συμβολίζει την αγάπη μιας γυναίκας ή μιας μητέρας. Μωβ γαρίφαλα αντιπροσωπεύουν την ευμεταβλητότητα και τα κίτρινα την περιφρόνηση, την απόρριψη ή την απογοήτευση. Ένα λευκό γαρίφαλο απεικονίζει την αθωότητα και την αγνή αγάπη, ενώ ένα ριγωτό γαρίφαλο διαμηνύει την άρνηση.

Αλλά ας μην ξεχνάμε και τον πολιτικό συμβολισμό των κόκκινων γαριφάλων!

Η ανθισμένη κερασιά είναι αναμφίβολα το πιο αξιοπρόσεκτο και πιο θεαματικό δέντρο της άνοιξης. Τα άνθη της είναι σχεδόν ολόλευκα, ελαφρά χρωματισμένα με απαλό ροζ, ιδιαίτερα κοντά το στέλεχος.

Το άνθος της κερασιάς είναι το ανεπίσημο εθνικό λουλούδι της Ιαπωνίας. Στην ιαπωνική κουλτούρα αντιπροσωπεύει την ευθραυστότητα και την ομορφιά της ζωής. Χρησιμοποιεί για να υπενθυμίζει ότι η ζωή έχει πολλές ομορφιές, αλλά είναι και τραγικά μικρή.

Ο Νάρκισσος, αυτό το δημοφιλές λουλούδι που σχετίζεται άμεσα με την ελληνική μυθολογία είναι εγγενές της Μεσόγειου, της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής. Καλλιεργήθηκε εντατικά από τους αρχαίους Έλληνες και τους Ρωμαίους. Κατόπιν ξεχάστηκε μέχρι το 1600, όταν μια ομάδα Άγγλων το επανέφερε στην επιφάνεια.

Συμβολίζει την εκτίμηση και τον ιπποτισμό. Είναι ενδεικτικό της ανγέννησης, μιας νέας αρχής και της αιώνιας ζωής. Συμβολίζει επίσης την ανεκπλήρωτη αγάπη. Όταν είναι σε μπουκέτο δηλώνει χαρά και ευτυχία. Όταν όμως κρατάμε στο χέρι ένα μόνο Νάρκισσο, τότε προαγγέλλει ατυχία.

Η φρέζια είναι ένα από τα πιο ευωδιαστά λουλούδια, γι' αυτό και το άρωμά της χρησιμοποιείται συχνά σε αρώματα, αρωματικά έλαια και σαμπουάν. Πήρε το όνομά της από το Γερμανό βοτανολόγο Friedrich Freese (1794-1878). Είναι εγγενές της ανατολικής πλευράς της Νότιας Αφρικής (Κένυα-Νότιο Ακρωτήριο). Συμβολίζει αθωότητα και αβρότητα.

Η ζέμπερα υπάρχει σε ένα ευρύ φάσμα χρωμάτων και είναι ένα από τα πιο δημοφιλή λουλούδια, συγκρινόμενο σε δημοφιλία μόνο με τα γαρύφαλα και τα τριαντάφυλλα. Στα προσόντα της, και η μεγάλη διάρκεια ζωής της στο βάζο.

Οι ζέμπερες μεταφέρουν ευθυμία. Καθώς ανήκουν στην οικογένεια της Μαργαρίτας, οικειοποιούνται πολλές από τις ιδιότητες της οικογένειάς της, συμβολίζοντας επίσης την αθωότητα και καθαρότητα, καθώς και την πιστή αγάπη.

Η γλαδιόλα, χάρη στα σπαθωτά φύλλα της, αναφέρεται συχνά ως ο "κρίνος σπαθί". Ορισμένα μέρη του φυτού είναι δηλητηριώδη αν καταποθούν, ενώ υπάρχουν είδη γλαδιόλας που κρατώντας τα μπορούν να προκαλέσουν ερεθισμό του δέρματος ή αλλεργικές αντιδράσεις.

Η γλαδιόλα συμβολίζει δύναμη χαρακτήρα, εμπιστοσύνη και τιμή, καθώς και την ανάμνηση.

Ίρις. Αυτό το θαυμάσιο φυτό του κήπου είναι το λουλούδι της θεάς Ίριδας, της αγγελιοφόρου της αγάπης. Ίρις **εξάλλου** σημαίνει και "ουράνιο τόξο" (χρώματα της ίριδος).

Η ίριδα συμβολίζει την ευγλωττία. Η μωβ ίριδα είναι συμβολική της σοφίας και της φιλοφρόνησης. Η μπλε δηλώνει πίστη και ελπίδα, ενώ η κίτρινη συμβολίζει το πάθος και τη λευκή καθαρότητα.

Ορχιδέα. Είναι εκπληκτικό να ανακαλύψει κανείς ότι η ορχιδέα, αυτό το ευαίσθητο λουλούδι, ανήκει στη μεγαλύτερη οικογένεια φυτών στον κόσμο, με πάνω από 30.000 είδη, που διαφέρουν πολύ το ένα από το άλλο. Τόσο ώστε μερικές ορχιδέες έχουν πέταλα μικρά, μήκους μόλις λίγων χιλιοστών, και άλλες τεράστια, που φτάνουν τα 70 εκατοστά!

Η ορχιδέα είναι σύμβολο της εξωτικής ομορφιάς, της φινέτσας, της σοβαρότητας και της ώριμης γοητείας, καθώς και της υπερήφανης θηλυκότητας.

Παιώνια. Τα μεγάλα, αρωματικά λουλούδια της παιώνιας ανθίζουν στα τέλη της άνοιξης και νωρίς το καλοκαίρι, και συναντώνται σε αποχρώσεις του κόκκινου, του λευκού ή του κίτρινου. Είναι εγγενής της Ασίας, Νότιας Ευρώπης και Βόρειας Αμερικής.

Οι παιώνιες συμβολίζουν υπέρμετρη ευαισθησία, ντροπαλότητα και συμπόνια. Υποδηλώνουν ευτυχισμένη ζωή, ευτυχισμένο γάμο, καλή υγεία και ευημερία. Εκφράζουν επίσης την αγανάκτηση ή την ντροπή.

Ο ηλιάνθος έχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό να στρέφεται προς τον ήλιο (ηλιοτροπισμός). Κάποτε μεγαλώνει πολύ. Υπάρχουν δείγματα με ένα μέτρο διάμετρο, ενώ το ψηλότερο που καλλιεργήθηκε ποτέ μετρήθηκε πάνω από τα 8 μέτρα!

Ηλιάνθος σημαίνει καθαρή σκέψη, λατρεία και αφοσιωμένη αγάπη.

H αζαλέα είναι καλλωπιστικό, θαμνώδες φυτό, ιθαγενές της Ευρώπης και της Αμερικής που σήμερα καλλιεργείται σε κήπους και γλάστρες για τα ωραία πολύχρωμα άνθη της. Στην Ελλάδα και κυρίως στη Μακεδονία και τη Θράκη υπάρχει μία αυτοφυής αζαλέα γνωστή ως "ροδόδενδρο ποντικός" που μπορεί να φτάσει και τα 5 μέτρα ύψος.

Συμβολίζει το εύθραυστο και εφήμερο πάθος.

Βασίλης Λιανός

Αχελώος, Ηρακλής και Δηιάνειρα Η αιώνια διαπάλη διεκδίκησης της γυναίκας!

Μια φορά κι έναν καιρό, ο Ηρακλής κατέβηκε στον Άδη, όπου συνάντησε, μεταξύ άλλων, τον Μελέαγρο, αδελφό της Δηιάνειρας και γιο του Οινέα. Ο Μελέαγρος, που υπεραγαπούσε την αδελφή του και ήθελε να την καλοπαντρέψει, ζήτησε ως χάρη από τον Ηρακλή να την παντρευτεί αυτός. Ο ήρωας δεν έφερε αντίρρηση και πήγε στην Καλυδώνια όπου βασίλευε ο Οινέας για να συναντήσει την όμορφη Δηιάνειρα και να την παντρευτεί. Εκεί όμως υπήρχε ένας επίμονος μνηστήρας, ο Αχελώος, ο οποίος ζητούσε την κόρη του Οινέα παίρνοντας διάφορες μορφές. Όπως ήταν επόμενο, Ηρακλής και Αχελώος ήρθαν σε σύγκρουση. Έγινε μάχη και ο κερασφόρος ποτάμιος θεός, παρά τις συνεχείς μεταμορφώσεις του, έχασε. Τότε ο Ηρακλής του απέκοψε το δεξί κέρατο (έκλεισε τη μία εκβολή του ποταμού) και από το αίμα που έρρευσε γεννήθηκαν οι Σειρήνες.

Ωστόσο, το κέρατο αυτό δεν το κρά-

τησε ο Ηρακλής. Το επέστρεψε στον Αχελώο και αυτός, σε αντάλλαγμα, του έδωσε το κέρατος της Αμάθειας (το νέο πλούσιο γόνιμο έδαφος) που, στην συνέχεια, ο ήρωας δώρισε στον Οινέα.

Ο ποταμός-θεός είχε νικηθεί, έπαψε να διεκδικεί τη Δηιάνειρα, και ο Ηρακλής την νυμφεύθηκε -για τρίτη φορά- με κάθε προβλεπόμενη επισημότητα.

Την ερμηνεία του όμορφου αυτού μύθου μας δίνουν τόσο ο Διόδωρος ο Σικελιώτης όσο και Στράβωνας. Ο μύθος αναφέρεται στις προστάθειες των αρχαίων κατοίκων της περιοχής να τιθασεύσουν την ορμή του Αχελώου (κέρας), να τον περιφράξουν με μεγάλα έργα (μεταμορφώσεις ποταμού) και να τον αξιοποιήσουν για την άρδευση.

Στις εκβολές του ποταμού υπάρχουν τα νησιά Εχινάδες. Σύμφωνα με τον μύθο ήταν κάποτε νύμφες αλλά, δυστυχώς για αυτές, ξέχασαν να τιμήσουν τον Αχελώο και ο θεός θύμωσε, και τις μεταμόρφωσε σε νησιά.

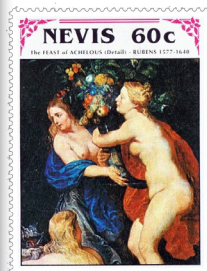
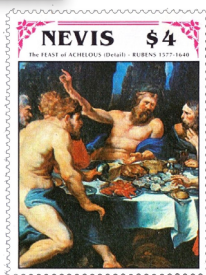
Λ. Τ.

Ο Αχελώος σε μωσαϊκό δαπέδου από την πόλη Ζεύγμα της Τουρκίας

Η μάχη Ηρακλή - Αχελώου. Γλυπτό του F. J. Dosio και, δεξιά, απεικόνιση σε αγγείο (ο Αχελώος χάνει το κέρατος του)

“Η γιορτή του Αχελώου” του Ρούμπενς. Στο φεγιάτο πλήρες έργο, και στα 3 γραμματόσημα λεπτομέρειες.

Όσοι πέρασαν τα παιδικά τους χρόνια σε αγροτικές περιοχές μάλλον θα συνάντησαν κάποιον πατητήρι, όπου τον τρυγητή το μήνα οι αμπελοκαλλιεργητές μετέφεραν το προϊόν τους για την εξαγωγή του μούστου. Θυμάμαι κι εγώ, παιδάκι τότε, να συνοδεύω τον πατέρα μου στις Κουκουβάουνες, στο πατητήρι που διατηρούσε στην τεράστια αυλή του ο φίλος του ο Δημοσθένης. Ήταν κάτι σαν ρηχό τσιμεντένιο πηγάδι όπου οι εργάτες άδειαζαν τα κιβώτια με τα σταφύλια και συγγενείς, γείτονες και φίλοι έμπαιναν γυμνοπόδαροι και τα "πατούσαν". Τα χρόνια εκείνα, η αλληλοβοήθεια μεταξύ των αγροτών ήταν παράδοση.

Το πάτημα των σταφυλιών για την παραγωγή κρασιού είναι μια πολύ παλιά πρακτική.

Η παλαιότερη γνωστή μαρτυρία της βρίσκεται στην Αρμενία, όπου πρόσφατα ανασκάφτηκε ένα πατητήρι με κόκκινο κρασί, ηλικίας 6.000 ετών.

Στον ελληνικό χώρο η καλλιέργεια της αμπέλου ήταν γνωστή από την 4η χιλιετία π.Χ. Τα αρχαία πατητήρια λέγονταν ληνοί και λειτουργούσαν παρόμοια με τα σημερινά. Ήταν πρότυπες κατασκευές σε επικλινές έδαφος, ώστε ο χυμός να κυλά και να συλλέγεται στο υπολήνιο (επίπεδο χαμηλότερα από τον ληνό).

Η διαδικασία είχε συνήθως πανηγυρική ατμόσφαιρα. Οι πατητές κινούνταν ρυθμικά, τραγουδώντας τους "Επιλήνιους ύμνους". Κατόπιν συνέλεξαν τον χυμό σε μεγάλα πιθάκια, τα σφραγίζαν και τα έθαβαν για να επέλθει η ζύμωση.

Η πρακτική του πατήματος των σταφυλιών με αυτό τον πρωτόγονο τρόπο διατηρήθηκε επί αιώνες. Σε φτωχές περιοχές και μικρές απομονωμένες καλλιέργειες εφαρμόζεται ακόμα, με μικρότερες ή μεγαλύτερες βελτιώσεις. Βελτιώσεις που σε πολλές χώρες άρχισαν να εμφανίζονται

πριν από 1000 χρόνια και ο βασικός σχεδιασμός τους δεν έχει αλλάξει από τότε.

Αντί, για παράδειγμα, το πάτημα να γίνεται στο έδαφος, σε σκαλισμένο βράχο, δημιουργήθηκε ένα είδος μεγάλο καλαθιού με ξύλινα τοιχώματα, μέσα στο οποίο οι πατητές πατούσαν τα σταφύλια, με το χυμό να ρέει μέσα από ανοίγματα του καλαθιού.

Αμέσως μετά επινοήθηκε το καλάθι "πρέσα". Λειτουργεί με μία πλάκα σαν πιάτο που καλύπτει τα σταφύλια και, με τη βοήθεια μιας βίδας, τα συμπιέζει και τα αποχυμώνει. Αργότερα, η διαδικασία της χειροκίνητης περιστροφής της βίδας αντικαταστάθηκε με υδραυλική συσκευή.

Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από το είδος της συσκευής που χρησιμοποιείται για την λήψη του χυμού των σταφυλιών, η πίεση πρέπει πάντα να ελέγχεται, για να μη συνθλιβονται και οι σπόροι και απελευθερώνονται ανεπιθύμητα μεγάλες ποσότητες τανίνης στο κρασί.

Άλλος τύπος πρέσας είναι με οριζόντια βίδα. Λειτουργεί χρησιμοποιώντας την ίδια αρχή με την πρέσα καλάθι. Αντί για

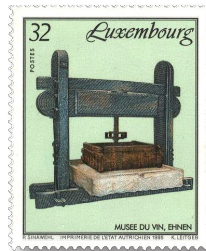
Σάτυροι σε πατητήρι

Αλλά και ο Σειλινός, από τη στάση του, μάλλον σε πατητήρι βρίσκεται!

Πρέσα με βίδα κάπου στη Γαλλία

α. Πατητήρι σε πίνακα του 1511, β. “2000 χρόνια παραγωγής οίνου στην Κεντρική Ευρώπη”
γ. Παλιά πρέσα από Μουσείο κρασιού του Λουξεμβούργου. δ. Τύπος πρέσας σε χρήση στη Σλοβενία.

“πιάτο” που πιέζει τα σταφύλια από πάνω, υπάρχουν πλάκες σε κάθε πλευρά ενός κλειστού κυλίνδρου που προσεγγίζουν η μία την άλλη, συμπιέζοντας τα σταφύλια. Η μέθοδος της οριζόντιας βίδας έχει αποδειχθεί περισσότερο παραγωγική, αφού ο όγκος των σταφυλιών που συμπιέζονται κάθε φορά μπορεί να είναι σημαντικά μεγαλύτερος.

Ενδιαφέρον έχει και η πρέσα με φούσκα, η οποία συνίσταται σε ένα μεγάλο διάτρητο κύλινδρο, κλειστό στις δύο άκρες, μέσα στον οποίο μπαίνουν τα σταφύλια. Ο κύλινδρος φέρει στο κέντρο του μια μακριά φούσκα σαν λουκάνικο, γεμάτη με νερό (σπάνια με αέρα). Με την περιστροφή του κυλίνδρου τα σταφύλια πιέζονται προς τα τοιχώματά του, από μέσα προς τα έξω, και ο χυμός εξέρχεται μέσω των διατρήσεων του κυλίνδρου. Η γρήγορες περιστροφές της συσκευής εξασφαλίζουν ίση πίεση σε όλα τα σταφύλια.

Τέλος, υπάρχει και η μέθοδος του “ατέρμονα κοχλία”. Αυτή διαφέρει από τις παραπάνω πρέσες, δεδομένου ότι δεν επεξεργάζεται μια συγκεκριμένη ποσότητα σταφυλιών κάθε φορά. Χρησιμοποιώντας τον γνωστό Κο-

Ο Αρχιμήδης και ο περίφημος Κοχλίας του.

Στη Χιλή, η έναρξη του τρύγου είναι εθνική γιορτή

χλίο του Αρχιμήδη μέσα σε ένα κοίλο σωλήνα, η συσκευή ωθεί συνεχώς τα σταφύλια προς το τοίχωμα της συσκευής. Ο χυμός βγαίνει από την κορυφή του σωλήνα και τα υπολείμματα (σπόροι και φλούδες κτλ.) από το κάτω μέρος του.

Αυτό ο τύπος πρέσας χρησιμοποιείται σπάνια για την παραγωγή επιτραπέζιων κρασιών. Ορισμένες χώρες μάλιστα απαγορεύουν τη χρήση του για τα υψηλότερης ποιότητας κρασιά.

Τέλος, υπάρχει μια τεχνική που επίσης χρησιμοποιείται σε πιεστήρια σταφυλιών και ονομάζεται “Πίεση Υψηλής Θερμοκρασίας”. Η τεχνική αυτή επιτρέπει την καλύτερη εκχύλιση των φαινολικών ενώσεων και των πολυσακχαριτών του κρασιού. Γίνεται με θέρμανση των σταφυλιών με ατμό, για αρκετά

λεπτά, στους 95 ° C, και στη συνέχεια με την υποβολή τους σε ισχυρό κενό.

“Όλα αυτά για να εξακολουθεί ο “οίνος να ευφραίνει καρδιά!”

Παντελής Λεούσης

Αφιερωμένο στο φίλο οινογνώστη, οινομελετητή και οινο-θεματικό συλλέκτη Χρήστο Γκίκα!

“Torchio continuo per uva e vinaccia”
(Ατέρμων πρέσα για σταφύλια και τσάμπουρα).
Διαφήμιση σε BLP (Ατελής επιστολή του 1920-1923 για χρήση από αναπήρους του Α΄ Παγκ. Πολέμου).

Η Θυσία του Λίντιτσε

Μία από τις μεγαλύτερες θηριωδίες των Ναζί

Στην Ελλάδα, είχαμε πολλές τραγωδίες εξαιτίας της θηριωδίας των Ναζί. Δίστομο, Χορτιάτης, Κοκκινιά, Καλάβρυτα... Η πατρίδα μας πλήρωσε βαρύ φόρο αίματος σε έναν από σκληρότερους κατακτητές της παγκόσμιας ιστορίας.

Ωστόσο, η Ελλάδα δεν ήταν η μόνη χώρα στην Ευρώπη που αντιμετώπισε με τόσο σκληρό τρόπο το εκδικητικό μένος αυτών των ανθρωπόμορφων τεράτων. Τέτοιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ομαδική εκτέλεση στην κωμόπολη Λίντιτσε (Lidice) που έμεινε στην ιστορία ως "Η θυσία του Λίντιτσε" και έγινε ως αντίποινα για τη δολοφονία του Ράινχαρντ Χάιντριχ στα τέλη της άνοιξης του 1942.

Το Λίντιτσε βρίσκεται στη Δημοκρατία της Τσεχίας και τότε ανήκε στο προτεκτοράτο Βοημίας – Μοραβίας που είχε καταληφθεί από τη ναζιστική Γερμανία στις Απριλίου 1939.

Ο Αντιστράτηγος των SS Ράινχαρντ Χάιντριχ, με το προσωνύμιο Der Henker (ο Δήμιος), ήταν ο δεύτερος στην ιεραρχία των SS μετά τον Χάινριχ Χίμλερ και πρωτοστάτης της "Τελικής Λύσης".

Το πρωί της 27 Μαΐου 1942, ο Χάιντριχ κατευθυνόταν με την πράσινη Μερσεντές του από την εξοχική βίλα του προς το κάστρο της Πράγας όπου στεγαζόταν το γραφείο του. Σε μια κλειστή στροφή το αυτοκίνητο ανέκοψε ταχύτητα. Εκεί τον περίμεναν οι άνδρες της "Ελευθέρης Τσεχίας", οι οποίοι είχαν εκπαιδευθεί και εξοπλιστεί στη Βρετανία και είχαν γυρίσει στη χώρα τους με στόχο τη δολοφονία του Χάιντριχ. Επρόκει-

το για τους Γιαν Κούμπις (Jan Kubis) και Γιόζεφ Γκάμπτσικ (Jozef Gabcik).

Αρχικά πυροβόλησαν τον Χάιντριχ, χωρίς σημαντικό αποτέλεσμα. Έριξαν, όμως, και μια χειροβομβίδα, η οποία όταν εξερράγη τον τραυμάτισε. Καταφέρνει να βγει από το αυτοκίνητο με το πιστόλι στο χέρι και αρχίζει να βάλει εναντίον των αντιστασιακών. Ωστόσο, το τραύμα του δεν είναι ασήμαντο. Ύστερα από λίγο καταρρέει και σωριάζεται στο δρόμο. Μεταφέρεται στο Νοσοκομείο της Πράγας, στο οποίο ο Χίμλερ στέλνει τους προσωπικούς του ιατρούς για να τον φροντίσουν.

Έχει, όμως, κτυπηθεί στον σπλήνα και τα θραύσματα που έχουν σφηνωθεί εκεί, μαζί με τμήματα από την ταπετσαρία του αυτοκινήτου και τη στολή του, του προκαλούν σηψαιμία. Οι προσπάθειες των ιατρών αποβαίνουν άκαρπες και ο Χάιντριχ καταλήγει.

Η Γκεστάπο και τα SS, στο μεταξύ, εξαπολύουν ανθρωποκνηνητό για να εντοπίσουν τους δολοφόνους του. Τους εντοπίζουν, τους εκτελούν, καθώς και οποιονδήποτε άλλον πιστεύουν ότι μπορεί να είχε κάποια ανάμιξη στη δολοφονία. Συνολικά, 3.000 Εβραίοι

από το γκέτο του Τερεζίενταντ οδηγούνται για εκτέλεση.

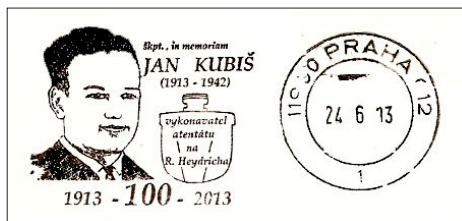
Κατά τη διάρκεια της μεγαλόπρεπης κηδείας του Χάιντριχ, κατά τη διάρκεια της οποίας ο Χίτλερ τον αποκάλυψε "ο άνθρωπος με τη σιδερένια καρδιά", άλλοι 500 συλλαμβάνονται στο Βερολίνο και 152 από αυτούς εκτελούνται

Ράινχαρντ Χάιντριχ
"Ο Δήμιος".

Οι δύο ήρωες, εκτελεστές του Χάιντριχ. Άνω ο Γιόζεφ Γκάμπτσικ και κάτω ο Γιαν Κούμπις.

Μερικές μόνο από τις εκδόσεις σε ανάμνηση της “Θυσίας του Λίντιτσε”.

ως αντίποινα για το θάνατό του.

Ωστόσο, η μεγαλύτερη τραγωδία δεν έχει ακόμα αρχίσει. Κατ’ εντολήν του Χίτλερ, και ως πράξη εφαρμογής σκληρότερων αντιποίνων, οι άνδρες της Sicherheitsdienst (Υπηρεσία Ασφαλείας των SS) κυκλώνουν την μικρή κωμόπολη του Λίντιτσε με την δήθεν κατηγορία ότι οι κάτοικοί της είχαν βοηθήσει τους εκτελεστές του Χάιντριχ.

Εδώ, στις 10 Ιουνίου 1942, γράφεται μια από τις μελανότερες πράξεις του Πολέμου: Τρεις αξιωματικοί και είκοσι στρατιώτες συστήνουν εκτελεστικό απόσπασμα, από το οποίο μεθοδικά εκτελούνται με τυφεκισμό όλοι οι άνδρες της πόλης άνω των 16 ετών, συνολικά 172 άτομα. Την ίδια τύχη έχουν ένδεκα άνδρες που άλλαζαν βάρδια σε παρακείμενο ορυχείο και δεκαπέντε συγγενείς των δύο εκτελεστών, ανεβάζοντας τον αριθμό των θυμάτων σε 198. Εκτελούνται, επίσης, επιτόπου, 71 γυναίκες, και άλλες επτά οδηγούνται για “ανάκριση” στην Πράγα, όπου επίσης εκτελούνται. Οι υπόλοιπες γυναίκες, 184 συνολικά, οδηγούνται στο στρατόπεδο του Ράβενσμπρικ, απ’ όπου θα επιζήσουν 143.

Ενενήντα παιδιά στέλνονται στο στρατόπεδο του Γκνάιζεναου (Gneisenau). Μερικά από αυτά, έχοντας τα Άρεια χαρακτηριστικά, στέλνονται σε ορφανοτροφεία του Ράιχ ή δίνον-

ται για υιοθεσία σε οικογένειες των SS, διαφεύγοντας έτσι το θάνατο. Η ίδια η κωμόπολη πυρπολείται. Τα ερείπια καταστρέφονται με δυναμίτη και μπουλντόζες την ισοπεδώνουν, διαγράφοντας την ολοκληρωτικά από το χάρτη, καθώς διατάσσεται η εκτύπωση χαρτών χωρίς το όνομα της πόλης. Στο χωράφι που κάποτε υπήρχε η πόλη σπέρνεται σιτάρι. Η κωμόπολη αποτέλεσε σύμβολο της Ναζιστικής κτηνωδίας.

Την ίδια τύχη έχει και το παρακείμενο χωριό Λέζακι (Lezaky), στο οποίο οι SS ανακάλυψαν τον ασύρματο επικοινωνίας των εκτελεστών. Όλοι οι ενήλικες κάτοικοι εκτελέστηκαν.

Τέλος, με εντολή του Χίμλερ, στις 24 Οκτωβρίου 1942 εκτελούνται με αέρια 242 συγγενείς και φίλοι των κατοίκων του Λίντιτσε, κρατούμενοι στο Στρατόπεδο συγκέντρωσης Μαουτχάουζεν.

Μετά τον Πόλεμο το Λίντιτσε ανοικοδομήθηκε λίγο πιο μακριά από το παλιό και ονομάστηκε Νόβο Λίντιτσε (Novo Lidice). Ποτέ, ωστόσο, δεν αποδείχθηκε

ότι υπήρχε κάποια σχέση μεταξύ του Λίντιτσε και της δολοφονίας του Χάιντριχ. Ο επικεφαλής της σφαγής του Λίντιτσε Συνταγματάρχης των SS Μαξ Ρόστοκ (Max Rostock) συνελήφθη, δικάστηκε, καταδικάστηκε σε θάνατο και εκτελέστηκε το 1951.

Π. Λ.

Το μνημείο για τα χαμένα παιδιά του Λίντιτσε

Π. Λ.

Παγκόσμιοι Αγώνες των Νομάδων της Κεντρικής Ασίας

Οι Παγκόσμιοι Αγώνες των Νομάδων είναι διεθνείς αθλητικοί αγώνες αφιερωμένοι στα εθνικά αθλήματα που ασκούνται στην Κεντρική Ασία και διοργανώνονται για να γιορτάζουν την νομαδική κληρονομιά αυτών των λαών.

Οι κυριότερες χώρες που λαμβάνουν μέρος σε αυτούς τους Αγώνες είναι οι πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες του Κιργιστάν, Καζακιστάν, Αζερμπαϊτζάν, Ουζμπεκιστάν, Τουρκμενιστάν, Τατζικιστάν, μερικές δημοκρατίες της Ρωσίας (Σακά, Μπουριατία, Αλτάι, Καλμουκία, Μπασκορτοστάν, κ.λπ.) καθώς και η Μογγολία, η Τουρκία και το Αφγανιστάν.

Οι δύο πρώτοι Παγκόσμιοι Αγώνες των Νομάδων πραγματοποιήθηκαν στην πόλη Cholpon-Ata της Κιργιζίας.

Τα αγωνίσματα των Παγκόσμιων Αγώνων των Νομάδων είναι τα ακόλουθα:

Έφιπποι αντίπαλοι διεκδικούν την ακέφαλη κασίικα.

Kok-boru ή **Buzkashi** στο Κιργιστάν (στα περσικά σημαίνει “αρπάζοντας την κασίικα”). Είναι εθνικό άθλημα του Αφγανιστάν. Παρά το γεγονός ότι απαγορεύθηκε από το καθεστώς των Ταλιμπάν, εξακολουθεί να ασκείται. Πρόκειται για το πιο εντυπωσιακό και σκληρό από όλα τα αγωνίσματα, μια βίαιη μορφή πόλο της Κεντρικής Ασίας, όπου δύο ομάδες μάχονται για τον έλεγχο του σφάγιου μιας αποκεφαλισμένης κασίικας. Η απόκτηση του ελέγχου της κασίικας απαιτεί δύσκολους ελιγμούς, κατά τους οποίους ο αναβάτης καλπάζει προς το σφάγιο και ορμάει σκύβοντας για να το αρπάξει από το πόδι και να το σύρει προς το στόχο. Ακολουθεί μία αδυσώπητη μάχη σώμα με σώμα πάνω στα άλογα, με τους διεκδικητές της κασίικας να ανταλλάσσουν ακόμα και γροθιές και καμτσικιές, ενώ η κασίικα αλλάζει συνεχώς χέρια, μέχρι που κάποιος από της καβαλάρηδες θα καταφέρει να την κατακτήσει και να καλπάσει προς το σημείο του τερματισμού.

Kurash (στα Ουζμπεκικά σημαίνει “αγώνας”) είναι είδος παραδοσιακής πάλης από την Κεντρική Ασία, που ασκείται ιδιαίτερα στο Ουζμπεκιστάν και Ταταρσταν την περίοδο τριών μεγάλων εθνικών εορτών τους. Η ιδιαιτερότητα αυτού του αγωνίσματος είναι ότι οι παλαιστές προσπαθούν να ρίξουν τον αντίπαλό τους κρατώντας τον από μία πετσέτα. Ο μεγάλος δυναμισμός και η ταχύτητα της εκτέλεσης το καθιστούν ιδιαίτερα εντυπωσιακό, θεαματικό και δημοφιλές.

Ο ιππέας με το σκυλί ράτσας Taigan και το κυνηγητικό πουλί. Χαρακτηριστική εικόνα της κιργιζιανής παράδοσης.

Salburun: Είναι ένα παραδοσιακό είδος κυνηγητικού αθλήματος της Κιργιζίας και της Κεντρικής Ασίας. Περιλαμβάνει ιεροκοθηρία, τοξοβολία, ιππήλατη τοξοβολία, καθώς και κυνήγι με ειδικά αγωνιστικά κυνηγόσκυλα ράτσας T. Τα βασικά αγωνίσματα του Salburun είναι κυνήγι με αετούς, κυνήγι με σκυλιά, αγώνες σκύλων και ιππήλατη τοξοβολία. Το άθλημα έλκει την καταγωγή του από τη νομαδική κυνηγητική παράδοση και σχετιζόταν με την προστασία των κοπαδιών από ζώα θηρευτές, όπως οι λύκοι.

Jaa Atuu: Είναι αγώνισμα τοξοβολίας. Διακρίνονται δύο διαφορετικά είδη του αγωνίσματος με αυτό το όνομα. Το Joo jaa atuu είναι αυτό που ασκείται στο έδαφος, όπως το γνωστό αγώνισμα τοξοβολίας, όπως περίπου ασκείται στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το Atchan jaa atuu απαιτεί ο τοξότης να είναι έφιππος. Είναι απαραίτητο μάλιστα τη στιγμή της σκόπευσης, ο ιππέας-τοξότης να βρίσκεται σε πλήρη καλπασμό. Είναι εύκολο κατανοητό πόσο μεγάλος είναι ο βαθμός δυσκολίας αυτού του αθλήματος.

Er Enish: Παραδοσιακό ιππικό άθλημα της Κιργίζιας. Πρόκειται για ένα είδος έφιππης πάλης. Οι κανόνες επιτρέπουν επικίνδυνες λαβές, όπως το κράτημα των λαγόνων, των μυών του βραχίονα και των αρθρώσεων. Σε αυτό το είδος πάλης, η δεξιότητα του αλόγου είναι εξίσου σημαντική με εκείνη τον αναβάτη. Το άλογο πρέπει να είναι βαρύ, δυνατό και αξιόπιστο. Πρόκειται για ένα από τα χαρακτηριστικά αγωνίσματα που συμμετέχουν στους Παγκόσμιους Αγώνες των Νομάδων.

Er Enish

Alysh: Είναι ένα είδος όρθιας πάλης γνωστής στην Κεντρική Ασία. Οι αθλητές φορούν παντελόνια, μπουφάν και ζώνες, και πρέπει να κρατούν συνεχώς τους αντιπάλους τους από τις ζώνες. Στόχος τους είναι να ρίξουν τον αντίπαλο πάνω στο ταπί. Οι πτώσεις δίνουν από ένα έως έξι βαθμούς. Ο πρώτος παίκτης που θα κερδίσει 6 βαθμούς κερδίζει τον αγώνα.

Toguz korgool: Επιτραπέζιο παιχνίδι που παίζεται μεταξύ δύο παικτών και συμμετέχει στους Αγώνες των Νομάδων. Ανήκει στην οικογένεια παιχνιδιών "mancala", δημοφιλή στην Κεντρική Ασία. Το παιχνίδι παίζεται σε ένα ταμπλό με δύο σειρές από εννιά τρύπες. Μεταξύ των δύο σειρών υπάρχουν δύο "kazna" που χρησιμοποιούνται για να συλλέγονται χωριστά τα πούλια που συλλαμβάνει ο κάθε παίκτης. Το παιχνίδι ξεκινά με το kazna άδειο και εννέα πούλια σε κάθε τρύπα. Παίζεται δηλαδή με 162 πούλια, συνολικά.

Oert Jalymdagan Chabandes (Φλεγόμενος ιππέας): Αγώνισμα που συμμετέχει στους Διεθνείς Αγώνες των Νομάδων σε μορφή επίδειξης και όχι συναγωνισμού. Σηματοδοτεί την έναρξη των αγώνων εντυπωσιάζοντας το κοινό.

Λάκης Τσάκωνας

Αρχαία ελληνικά αριστουργήματα

Ο Διαδούμενος Αθλητής ή Αθλητής του Φάνο

Ο Διαδούμενος Αθλητής, γνωστός και ως Αθλητής του Φάνο, είναι ένα ελληνικό χάλκινο γλυπτό που φιλοτεχνήθηκε μεταξύ 300 και 100 π.Χ. και βρίσκεται στις συλλογές του Μουσείου Getty, στην Καλιφόρνια. Οι περισσότεροι αρχαιολόγοι αποδίδουν το έργο στον μεγάλο γλύπτη Λύσιππο, τον Έλληνα γλύπτη από τη Σικυώνα (Δυτική Κορινθία), που φιλοτεχνούσε αποκλειστικά μπρούτζινα γλυπτά και, κατά τις αρχαίες πηγές, τοποθετείται στο ίδιο επίπεδο με τον Πραξιτέλη και τον Φειδία. Ο Λύσιππος ήταν ένας από τους επίσημους καλλιτέχνες της Αυλής του Αλέξανδρου και παραγωγικότετος. Διατηρούσε πολυμελές εργαστήριο, στο οποίο ο Πλίνιος αναφέρει ότι είχαν κατασκευαστεί 1500 έργα, 600 από τα οποία ήταν του ίδιου.

Το άγαλμα βρέθηκε το καλοκαίρι του 1964 στη θάλασσα, ανοικτά της πόλης Fano, στην Αδριατική ακτή της Ιταλίας, σκαλωμένο στα δίχτυα μιας ιταλικής μηχανότρατας. Προφανώς προέρχεται από ρωμαϊκό ναυαγισμένο πλοίο που μετέφερε στην Ιταλία λεηλατημένους ελληνικούς θησαυρούς.

Όταν οι αρχαιολόγοι κατάφεραν να μεταφέρουν τον Αθλητή του Φάνο στο εξωτερικό, δημιουργήθηκε έντονος ανταγωνισμός για την απόκτησή του, με κυριότερους διεκδικητές το Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης

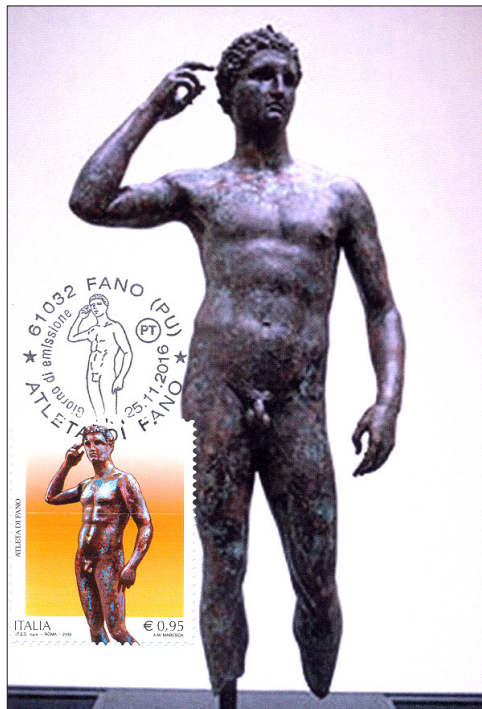
της Νέας Υόρκης και το Μουσείο Getty, με τελικό πλειοδότη το δεύτερο, το 1977.

Ήταν και αυτό ένα από τα πολλά αριστουργήματα που διακινούνται και πωλούνται παράνομα από τις διεθνείς κλίκες των αρχαιοκαπήλων, που καλύπτονται κάτω από τον μανδύα του Εμπόρου Τέχνης.

Ο Αθλητής του Φάνο θα πρέπει να αποτελούσε μέρος συνόλου αγαλμάτων αθλητών που είχαν νικήσει στους Δελφούς, στην Ολυμπία ή στους άλλους Πανελληνίους Αγώνες. Το δεξί του χέρι φαίνεται να προσπαθεί να αγγίξει τον κότινο του νικητή με τον οποίο είναι στεφανωμένος. Τα μάτια του ήταν κάποτε ψηφίδες, πιθανώς από κόκαλο, οι θηλές του

είναι βαμμένες με διαφορετικό χρώμα, ενώ λείπουν και οι δύο άκροι πόδες.

Μάταιες οι μέχρι τώρα αξιώσεις της ιταλικής κυβέρνησης για την επιστροφή του γλυπτού. Το Μουσείο Getty, γνωστό για πλήθος παρόμοιας μεθοδολογίας κτήσεων αρχαιολογικών και άλλων θησαυρών, τις απορρίπτει ως αβάσιμες! Μετά μάλιστα από την εξέταση παρόμοιων αιτημάτων της Ιταλίας, το 2006 αποφάσισε την επιστροφή 26 διεκδικούμενων αρχαίων αντικειμένων, όχι όμως και του Αθλητή του Φάνο.

Αχ! Αυτό το πλάνο...

ΑΜΠΕΛΙ ΚΑΙ ΚΡΑΣΙ Andre Dubois (Έκθεση BELGICA)

1. Μυθολογία

- 1.1 Δήμητρα
- 1.2 Διόνυσος
- 1.3 Σάτυροι
- 1.4 Φαύνοι

2. Το κλίμα

- 2.1 Το φυτό
- 2.2 Τα φύλλα
- 2.3 Το τσαμπί
- 2.4. Το σταφύλι
- 2.4.1 Σταφύλι λευκό
- 2.4.2 Σταφύλι κόκκινο

3. Τα αμπέλια

4. Συγκομιδή

- 4.1 Οι αμπελουργοί

5. Τα πατητήρια

6. Διατήρηση του κρασιού

- 6.1 Κάβες
- 6.2 Αμφορείς
- 6.3 Βαρέλια
- 6.4 Φιάλες

7. Κρασιά, απεριτίφ

και αλκοολούχα ποτά της Ευρώπης

8. Κρασιά, απεριτίφ

και αλκοολούχα ποτά άλλων ηπείρων

9. Η μεταφορά

10. Τα περιέχοντα το κρασί

- 10.1 Βάζα και Κανάτες
- 10.2 Καράφες και μπουκάλια
- 10.3 Κάλυκες και κύπελλα
- 10.4 Ποτήρια

11. Το κρασί στη γαστρονομία

12. Εορτασμοί

- 12.1 Εκθέσεις
- 12.2 Συνέδρια
- 12.3 Εμποροπανηγύρεις
- 12.4 Φεστιβάλ κρασιού

13. Διαφήμιση - Προώθηση

14. Το αμπέλι στα βιβλικά μηνύματα

- 14.1 Παραβολές
- 14.2 Ο Μυστικός Δείπνος

15. Οι Άγιοι Πάτρωνες

- 15.1 Άγιος Λαυρέντιος
- 15.2 Άγιος Βικέντιος
- 15.3 Άγιος Ιωάννης
- 15.4 Άγιος Βίλμπρορντ
- 15.5 Άγιος Βενσενκλάς
- 15.6 Άγιος Φλωριανός
- 15.7 Άγιος Θεόδουλος

16. Το σταφύλι στην τέχνη

17. Το σταφύλι στην εραλδική

Αλ Καπόνε

Ο γκάγκστερ “καλός Σαμαρείτης”

Είναι φυσικό, μετά τον Ντίλιγκερ, να “κοιμήσει” με την παρουσία τα γραμμάτσημα των ΗΠΑ και ο άλλος μεγάλος του εγκλήματος, ο διαβόητος Αλ Καπόνε.

Ήταν ένας κακοποιός γεμάτος αντιφάσεις. Δεμένος με την οικογένειά του, λάτρευε τη μητέρα του, στην οποία τηλεφωνούσε κάθε μέρα μέχρι το θάνατό της, στις συχνές οικογενειακές συγκεντρώσεις τραγουδούσε, είχε μουσικές γνώσεις και προσπαθούσε μάλιστα να γράψει μουσική ενώ, παράλληλα, βοηθούσε τους φτωχούς του Σικάγο.

Από την άλλη πλευρά οργάνωνε φόνους, γάζωνε αντιπάλους μέσα από το αυτοκίνητό του, οργάνωνε απαγωγές αντιπάλων, και φέρεται ότι είχε εμπλακεί σε τουλάχιστον 700 δολοφονίες. Ένα από τα πιο γνωστά εγκλήματά του ήταν η “Σφαγή του Αγίου Βαλεντίνου”, το 1929, όταν δολοφονήθηκαν με εντολή του επτά μέλη αντίπαλης συμμορίας

Γιος Ιταλών μεταναστών, γεννήθηκε στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης το 1899.

Όταν στην έκτη δημοτικού τον απέβαλαν από το σχολείο, εντάχτηκε αμέσως σε μια από τις πιο σκληρές συμμορίες εφήβων και στα 15 του άρχισε να δουλεύει για τον Τζόνι Τόριο, έναν από τους πιο γνωστούς μαφιόζους της Νέας Υόρκης που ήλεγχε πολλά μπαρ και οίκους ανοχής.

Ο πατέρας του πέθανε όταν ο Καπόνε ήταν 21 ετών και ο Αλ ανέλαβε τη φροντίδα της μητέρας και των οκτώ αδελφών του.

Το 1918 παντρεύτηκε και απέκτησε το μοναδικό παιδί του. Ωστόσο, δεν σταμάτησε ποτέ τις σχέσεις του με άλλες γυναίκες, με αποτέλεσμα κάποια από αυτές να του μεταδώσει την σύφιλη. Παρά τους πόνους και τις μεγάλες πληγές στο σώμα του, αρνήθηκε να υποβληθεί σε θεραπεία, επιδιώκοντας να μείνει κρυφή η αλήθεια από την γυναίκα του.

Το 1929 ο Καπόνε διαδέχτηκε τον Τόριο στο τιμόνι του οργανωμένου εγκλήματος στο Σικάγο. Δημιούργησε άμεσα ένα δίκτυο πορνείων και παράνομων μπαρ, έχοντας προηγουμένως φροντίσει να εξαγοράσει αστυνομικούς και άλλους αξιωματούχους, οι οποίοι τον κρατούσαν ενήμερο για ό,τι συνέβαινε στην πόλη. Ταυτόχρονα με τη δύναμη που είχε αποκτήσει μπορούσε ακόμα και να νοθεύει τις τοπικές εκλογές, τοποθετώντας ανθρώπους της επιρροής του.

Τόσο τα πορνεία, όσο και τα μπαρ την εποχή της ποτοαπαγόρευσης του απέφεραν τεράστια κέρδη. Το 1929 είχε ήδη περιουσία 40 εκατομμυρίων δολαρίων – περίπου 550 εκατομμύρια σήμερα-, ενώ έλεγχε την ροή του αλκοόλ σε περισσότερα από 10.000 παράνομα μπαρ.

Ως επικεφαλής της εγκληματικής αυτής οργάνωσης έμεινε μόνο έξη χρόνια. Η δράση του διακόπηκε όταν συνελήφθη και καταδικάστηκε σε κάθειρξη 11 ετών για φοροδιαφυγή, αφού το δικαστήριο δεν βρήκε επαρκή στοιχεία για να τον καταδικάσει

Αδυναμία του τα μεγάλα και ακριβά αυτοκίνητα.

Επιστολή εσωτερικού (αποστολή 16/11/1988).

Αφίσα μιας από τις πολλές ταινίες με θέμα τη ζωή του διαβόητου κακοποιού.

για τους εκατοντάδες φόνους που είχε οργανώσει.

Ωστόσο, η σύφιλη και οι συνέπειές της είχαν αρχίσει να του επηρεάζουν τον εγκέφαλο, δημιουργώντας διανοητικά προβλήματα. Όταν βγήκε από τη φυλακή το 1939 είχε τις γνωσιακές ικανότητες ενός 12χρονου. Πέρασε την υπόλοιπη ζωή του κλεισμένος στο σπίτι του, έχοντας συχνές παραισθήσεις, κάνοντας φανταστικές

Μία από τις αφίσες που κυκλοφόρησαν στις ΗΠΑ για την σύλληψη του Αλ Καπόνε.

συνομιλίες με συνεργάτες του που είχαν πεθάνει προ πολλού, και κάτω από ισχυρούς πόνους.

Πέθανε στις 25 Ιανουαρίου 1947 από εγκεφαλικό, σε ηλικία 48 ετών.

Ο Αλ Καπόνε έμεινε στην ιστορία σαν μία από τις πιο συναρπαστικές φιγούρες γκάγκστερ, τόσο για την μεγάλη εγκληματική του δράση όσο και για την αντιφατικότητα του χαρακτήρα του. Η ζωή του απασχόλησε πλήθος συγγραφέων και κινηματογραφικών παραγωγών.

Λ. Τ.

Ο κοριός

Δεν είναι γνωστό πόσοι από τους αναγνώστες μας είχαν κάποτε τη ...τιμή να συναντήσουν ένα κοριό! Τα παλιά χρόνια δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολη μια τέτοια συνάντηση. Γι' αυτό σε αρκετές περιπτώσεις οι νοικοκυρές έβραζαν κουβέρτες και σεντόνια, άλειβαν με πετρέλαιο τους σκελετούς των κρεβατιών...

Οι κοριοί είναι είναι από τα καλύτερα προσαρμοσμένα παράσιτα στο ανθρώπινο περιβάλλον. Συναντώνται παντού σε περιοχές με εύκρατο κλίμα και είναι γνωστοί από την αρχαιότητα.

Οι ενήλικοι έχουν κόκκινο-καφέ χρώμα και πεπλατυσμένο, οβάλ σώμα. Δεν έχουν φτερά και διαθέτουν λεπτές τρίχες που τους δίνουν ριγέ εμφάνιση. Το μήκος τους είναι μεταξύ 5 και 8 χιλ., όσο δηλαδή ένας κόκκος φακής ή ένας σπόρος μήλου.

Οι νύμφες τους είναι διαφανείς και ανοιχτότερου χρώματος. Καθώς ενηλικιώνονται, γίνονται όλο και πιο σκούρες και αδιαφανείς.

Η λειτουργία της αναπαραγωγής του κοριού είναι "τραυματική", διότι τα αρσενικά δεν χρησιμοποιούν για τη γονιμοποίηση το θηλυκό φυσικό μέσο αναπαραγωγής, πριν ή κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης. Αν και το θηλυκό είναι εξοπλισμένο με φυσική είσοδο αναπαραγωγής, αυτή χρησιμοποιείται μόνο για την ωοτοκία. Το αρσενικό έχει ένα αναπαραγωγικό όργανο που μοιάζει με βελόνα, με το οποίο διατρύπεί την κοιλιά του θηλυκού και εκχύνει το σπέρμα κατευθείαν επάνω στα αυγά.

Αυτός ο σπάνιος τρόπος γονιμοποίησης σε έντομα ονομάζεται "εξωοργανική τραυματική σπερματέγχυση" και εγκυμονεί κινδύνους για τα αυγά και την μητέρα. Κατά τη στιγμή της διείσδυσης της "βελόνας", το αρσενικό μπορεί να εισαγάγει παθογόνους μικροοργανισμούς, δυνητικά θανατηφόρους

Από τα μέσα του 1990, αναφέρεται μία έξαρση της παρουσίας αυτών των παρασίτων σε όλο τον κόσμο, ενώ από το 3ο τέταρτο του 20 αιώνα φαινόταν ότι ο κίνδυνος είχε εκλείψει. Ένα κίνδυνος που αρχίζει από αλλεργικές αντιδράσεις σετσιμπίματα έως την μετάδοση σοβαρών ασθενειών.

Π. Α.

Harley-Davidson Η Rolls-Royce του μοτοσικλετιστή!

Το 2013, η θρυλική Harley-Davidson γιόρτασε την 100η επέτειο από τη δημιουργία της.

Πράγματι, το 1903 οι τρεις αδελφοί Arthur, William και Walter Davidson, συνδυάζοντας τις έρευνές τους με εκείνες του William Harley, δημιούργησαν το πρώτο μοντέλο του σήματος που ονειρεύτηκαν χιλιάδες λάτρεις της μοτοσικλέτας. Γιοί Σκώτων μεταναστών, φίλοι από το κολέγιο, εγκαταστάθηκαν στο Μιλγουόκι του Ουισκόνσιν των ΗΠΑ.

Πρώτος στόχος τους ήταν να ελέγξουν την χρήση του κινητήρα εσωτερικής καύσης. Η πρώτη Harley-Davidson που δημιούργησαν ήταν μονοκύλινδρη, 400 cm², και είχε τοποθετηθεί σε πλαίσιο ποδηλάτου. Η ζωή της, ωστόσο, υπήρξε βραχύβια. Το πλαίσιο ήταν πολύ εύθραυστο για να υποστηρίξει την δύναμη που ανέπτυξε η μηχανή.

Η πρώτη H-D που παρήχθη εν σειρά ήταν το μοντέλο "Silent Gray Fellow" (σιωπηλός γκρι συνάδελφος), η παραγωγή της οποίας άρχισε το 1904. Ακολούθησαν συνεχείς και διαδοχικές βελτιώσεις, μία από τις οποίες ήταν ο μετασχηματισμός της αρχικής μονοκύλινδρης μηχανής σε δικύλινδρη (Big Twin) σε σχήμα V, επιτυγχάνοντας σημαντική αύξηση στην ικανότητα και δύναμης του κινητήρα.

Το 1949, εμφανίστηκε η hydraglide ("hydra" από το "υδραυλική" και "glide" από το "glisser" = γλιστρώ), το τηλεσκοπικό πιρούνι της οποίας

αντικατέστησε το παραλληλόγραμμο πιρούνι και τα ελατήρια. Στο ίδιο μοντέλο βελτιώθηκε εντυπωσιακά η εμφάνιση, με την προσθήκη αξεσουάρ χρωμίου, μεγάλων προβολέων, αιωρούμενης σέλας και ακτινωτών ζαντών. Τότε ήταν που η αμερικανική αστυνομία επέλεξε την Harley-Davidson για το σώμα, γεγονός που της έδωσε περισσότερο επίσημο χαρακτήρα και αίγλη.

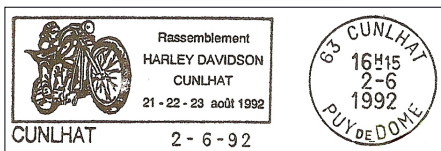
Ακολούθησαν διάφορα μοντέλα που σημάδεψαν τη ζωή της θρυλικής "μηχανής", γύρω από την οποία δημιουργήθηκε μια ολόκληρη μυθολογία, που ώθησε στη δημιουργία πολυμελών συλλόγων φίλων της H-D, με πιο γνωστούς τους "Αγγέλους της κολάσεως". Ας θυμηθούμε επίσης τον Elvis Presley που έγινε το φετίχ αστέρι της μάρκας, αλλά και τον Marlon Brando, στην ταινία *Ο Ατίθασος* (The Wild One, 1953). Ήταν ο επικεφαλής των εξεγερμένων μοτοσικλετιστών του Hollister, στην Καλιφόρνια.

Η Harley-Davidson κατέχει μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά των μοτοσικλετιστών. Είναι κάτι σαν την Rolls Royce για τους φίλους του αυτοκινήτου. Οι λάτρεις της H-D νοιώθουν κάτι ανάμεσα στη λατρεία και στο σεβασμό. Αισθήματα που δεν συναντά κανείς συχνά όταν απευθύνονται σε ένα μηχανικό εργαλείο.

Robert Dero
Περιοδικό *Topical Time* της
American Topical Association

Η Harley-Davidson στα Ταχυδρομεία των ΗΠΑ.

Μηχανική σφραγίδα (τύπου Flamme) Γαλλίας

Μοντέλα Harley-Davidson ετών 1913, 1950, 1960 και 1985

Από τη μαντίλα, στη μπούρκα και το τσαντόρ

"Δείγμα πίστης των γυναικών είναι η ολοκληρωτική κάλυψη του σώματός τους όταν κυκλοφορούν έξω. Τα εξωτερικά τους ρούχα πρέπει να τις καλύπτουν από το κεφάλι μέχρι τα πόδια". Αυτά επιτάσσει το Κοράνι.

Παρά το πέρασμα τόσων αιώνων από τότε που γράφτηκε, οι εντολές του παραμένουν σεβαστές από το μεγαλύτερο μέρος του μουσουλμανικού κόσμου. Οι γυναίκες που εξ ορισμού "είναι κατώτερες από τους άνδρες", εξακολουθούν να εφαρμόζουν πιστά τις ιερές ενδοατολογικές εντολές.

Με τα χρόνια, ωστόσο, και με την επέκταση της μουσουλμανικής θρησκείας σε τόσους λαούς με διαφορετικούς πολιτισμούς, το γυναικείο μουσουλμανικό ένδυμα έχει υποστεί κάποιες διαφοροποιήσεις.

Ιδού οι σπουδαιότερες:

Το Νικάμπ (Niqab) είναι ένα κάλυμμα κεφαλής, σαν μεγάλο κασκόλ, που κρύβει το πρόσωπο αλλά αφήνει εκτεθειμένα τα μάτια. Συνήθως φτάνει μέχρι το κάτω μέρος της πλάτης ή καλύπτει και το μπροστινό μέρος του σώματος, κάτω από το στήθος. Φοριέται κυρίως από τις γυναίκες στις αραβικές χώρες, αλλά επιλέγουν να το φορούν και Μουσουλμάνες γυναίκες στις δυτικές χώρες.

Το χιτζάμπ (hijab) είναι η συνηθέστερη μορφή καλύμματος κεφαλής που συναντάμε να φορούν οι Μουσουλμάνες περισσότερο εξελιγμένων χωρών (Τουρκία, Αίγυπτος κλπ.), αλλά και αυτών που ζουν στη δύση. Πρόκειται για μία μαντίλα που καλύπτει μόνο τα μαλλιά και το λαιμό, αλλά αφήνει ολόκληρο το πρόσωπο ακάλυπτο.

Ενδιαφέρον έχει ότι με πρωτοβουλία της Μουσουλμάνας φονταμενταλίστριας Nazma

Khan, το 2013 ιδρύθηκε η "Παγκόσμια ημέρα Hijab". Μια ετήσια εκδήλωση που λαβαίνει χώρα στις 4 Σεπτεμβρίου κάθε έτους σε 140 χώρες σε όλο τον κόσμο και έχει για σκοπό να ενθαρρύνει τις γυναίκες όλων των θρησκειών και εθνικοτήτων να φορέσουν το χιτζάμπ και να ζήσουν την εμπειρία του. Οι διοργανωτές περιγράφουν το γεγονός ως μια ευκαιρία για τις μη Μουσουλμάνες γυναίκες να βιώσουν τη μαντίλα.

Όπως είναι φυσικό, οι αντιδράσεις ενάντια σε αυτή την πρωτοβουλία υπήρξαν μεγάλες. Πλήθος οι διαμαρτυρίες από ακτιβιστές και υπερασπιστές των γυναικείων δικαιωμάτων όλου του κόσμου.

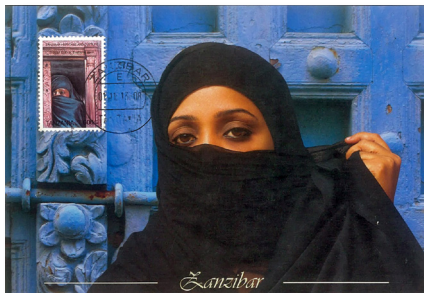
Η Μπούρκα είναι η ακραία μορφή ισλαμικού φορέματος. Καλύπτει ολόκληρο το σώμα, το κεφάλι, ακόμα και το πρόσωπο. Για να διευκολύνεται η όραση των γυναικών που τη φοράνε, υπάρχει στην περιοχή των ματιών ένα διάτρητο πυκνό πλέγμα υφάσματος που τους επιτρέπει να βλέπουν, αφήνει όμως τα μάτια κρυμμένα.

Η μπούρκα συνδέεται συχνά με το Αφγανιστάν. Ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της κυριαρχίας των Ταλιμπάν, οι γυναίκες υποχρεώνονταν να την φορούν όταν βρίσκονταν εκτός σπιτιού.

Το τσαντόρ είναι ένα ολόσωμο, μακρύ φόρεμα τύπου μανδύα, προορισμένο να το φορούν οι Ιρανές γυναίκες όταν βρίσκονται εκτός σπιτιού. Είναι συνήθως μαύρου χρώματος και όσες το φορούν πρέπει να κρατούν το μπροστινό μέρος κλειστό με το χέρι, καθώς δεν διαθέτει κουμπιά ή άλλο είδους κλείστρα. Το πρόσωπο παραμένει ακάλυπτο, όπως στο χιτζάμπ.

Ιρανές με τσαντόρ σε φεμινιστική διαδήλωση.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 27 Ιουνίου 2017 κυκλοφόρησε ειδική σειρά γραμματοσήμων με θέμα **"EUROMED 2017 - Δέντρα της Μεσογείου"**, αποτελούμενη από ένα γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 2.62, σε 2.000.000 τεμάχια, σε φύλλα των οκτώ και σε 7.000 αριθμημένα φεγίε που διατίθενται στην τιμή του γραμματοσήμου. Κυκλοφόρησαν επίσης 5.000 ΦΠΗΚ με επικολλημένο το γραμματόσημο προς € 4.00, 5.000 αριθμημένα τευχίδια καθένα από τα οποία περιέχει δυο ενωμένα γραμματόσημα, με διάτρηση μόνο στη μια διάσταση, προς € 5.24 και 1000 απλά λευκώματα σειράς προς € 11.00.

• Στις 27 Ιουλίου 2017 κυκλοφόρησε η αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων με τίτλο **"Επτά Σοφοί της Αρχαιότητας"**, αποτελούμενη από επτά γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 4.65, σε 100.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 5.000 (X 2) ΦΠΗΚ προς € 7.00, 1.000 τυπο-

ποημένες σειρές προς € 8.00, 1000 απλά λευκώματα σειράς προς € 16.20 και 1000 σετ Κάρτες Μάξιμουμ προς € 11.20 το σετ.

- Στις 27 Ιουλίου 2017 κυκλοφόρησε η 1η σειρά γραμματοσήμων Αγίου Όρους Άθω με τίτλο **"Ζωγράφοι-Χαράκτες 18ος - 20ος αι., Α"**, αποτελούμενη από επτά γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 5.62, σε 30.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 5.000 (X 3) ΦΠΗΚ προς € 8.80, 1800 λευκώματα σειράς προς € 37.00 και 17.500 Κάρτες Μάξιμουμ, εκ των οποίων 700 σετ διατέθηκαν προς € 11.20 έκαστο, ενώ οι υπόλοιπες περιλήφθηκαν στα λευκώματα σειράς.

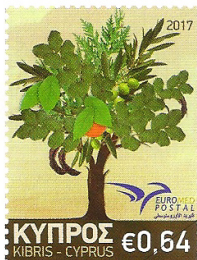
- Στις 8 Σεπτεμβρίου 2017 κυκλοφόρησε αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων με τίτλο **"2017 -Έτος Πολιτιστικών Ανταλλαγών και**

Συνεργασίας των Πολιτιστικών Βιομηχανιών Ελλάδας-Κίνας", αποτελούμενη από τρία γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 3.40, σε 1.500.000 πλήρεις σειρές σε φύλλα; των 25 και σε 14.000 αριθμημένα φυλλαράκια, επίσης προς € 3.40 το σετ. Κυκλοφόρησαν επίσης 5.000 (X 2) ΦΠΗΚ προς € 5.50, 1.000 τυποποιημένες σειρές προς € 6.00 και 1000 απλά λευκώματα σειράς προς € 11.80 και 1.000 σετ Καρτών Μάξιμουμ προς € 4.80 το σετ.

- Στις 25 Σεπτεμβρίου 2017 κυκλοφόρησε η 2η σειρά γραμματοσήμων Αγίου Όρους Άθω με τίτλο **"Ζωγράφοι-Χαράκτες 18ος - 20ος αι., Β"**, αποτελούμενη από έξι γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 7.54, σε 30.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 5.000 (X 2) ΦΠΗΚ προς € 10.60, 1800 λευκώματα σειράς προς € 37.00 και 15.000 Κάρτες Μάξιμουμ, εκ των οποίων 700 σετ διατίθενται προς € 9.60 έκαστο, ενώ οι υπόλοιπες περιλήφθηκαν στα λευκώματα σειράς.

ΚΥΠΡΟΥ

- Στις 10 Ιουλίου 2017 κυκλοφόρησε η κοινή έκδοση γραμματοσήμων με τίτλο **"EUROMED 2017 - Δέντρα της Μεσογείου"**, αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 0.64, σε 110.000 τεμάχια. Κυκλοφόρησαν επίσης 6.000 ΦΠΗΚ προς € 1.24 έκαστο.

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 30 χρόνων από την ίδρυση της Δημοτικής Ραδιοφωνίας Πειραιά "**ΚΑΝΑΛΙ 1 - 90,4 FM**", χρησιμοποιήθηκε στις 7 Ιουλίου 2017 η εικονιζόμενη αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της ανακήρυξης του 2017 ως "**Έτους Καζαντζάκη**" χρησιμοποιήθηκε στις 12 Ιουλίου 2017 η εικονιζόμενη αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της "**1ης Φιλοτελικής και Συλλεκτικής Έκθεσης Θέρμου**" (18-25/08/2017), χρησιμοποιήθηκε στις 18 Αυγούστου 2017 η εικονιζόμενη αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της έκδοσης της σειράς "**EUROPA 2017 (Κάστρα)**" πραγματοποιήθηκε από 05 έως 17 Αυγούστου Φιλοτελική Έκθεση στο Πολιτιστικό Κέντρο Μεθώνης στα εγκαίνια της οποίας χρησιμοποιήθηκε η εικονιζόμενη αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της "**82ας Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης**" (09-17/09/2017), χρησιμοποιήθηκε καθ' όλη

την ως άνω περίοδο ειδικό αναμνηστικό σήμαντρο.

• Με την ευκαιρία της επετείου του "**Μπλόκου της Κοκκινιάς**", χρησιμοποιήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2017 η εικονιζόμενη αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της **10ου Διεθνούς Φεστιβάλ Animasyros + Αγορά Κινουμένων Σχεδίων**, χρησιμοποιήθηκαν στις 25 και 27 Σεπτεμβρίου 2017 οι εικονιζόμενες αναμνηστικές σφραγίδες.

ΚΥΠΡΟΥ

• C4/2017. Με την ευκαιρία της της "Γιορτής του κρασιού" (31/08-10/09/2017) στη Λεμεσό, χρησιμοποιήθηκε από 11 έως 13 Μαΐου 2017 αναμνηστική σφραγίδα (Γνωστή, επαναλαμβανόμενη κατ' έτος σφραγίδα).

ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ:

ΚΥΠΡΟΥ

• S5/2017. Με την ευκαιρία της "**Γιορτής του κρασιού**" (31/08-08/09/2017) της Λεμεσού χρησιμοποιήθηκε από 28/08 έως 05/09/2017 το γνωστό, επαναλαμβανόμενο κατ' έτος σύνθημα.

• S6/2017. Με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για το "**33ο Φεστιβάλ Αγίας Νάπας**" (21-24/2017) χρησιμοποιήθηκε από 18 έως 22 Σεπτεμβρίου 2017 το γνωστό, επαναλαμβανόμενο κατ' έτος σύνθημα.

Ιστορικά ναυάγια

Το ναυάγιο του Αντρέα Ντόρια

Το Andrea Doria ήταν ένα υπερωκεάνιο της ιταλικής υπερατλαντικής γραμμής, με έδρα τη Γένοβα. Του είχαν δώσει το όνομα ενός σπουδαίου Γενουάτη Ναυάρχου του 16ου αιώνα, μοναδική αποτυχία του οποίου ήταν η Ναυμαχία της Πρέβεζας (1538), όταν επικεφαλής των ενωμένων στόλων που είχε συσπειρώσει ο Πάπας Παύλος Γ (Ισπανίας, Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, Δημοκρατίας της Βενετίας και οι Ιπποτών της Μάλτας) συγκρούστηκε με τους Οθωμανούς του Χαϊρεντίν Μπαρμπαρόσα και ηττήθηκε, με αποτέλεσμα να εδραιωθεί η τουρκική κυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο για τα επόμενα 33 χρόνια, μέχρι η ναυμαχία της Ναυπάκτου το 1571.

Το υπερωκεάνιο είχε εκτόπισμα 29.100 τόνων, 500 μέλη πλήρωμα και χωρητικότητα περίπου 1.200 επιβατών. Το μεγαλύτερο καράβι, τα χρόνια που η Ιταλία αγωνιζόταν να ανοικοδομήσει την οικονομία και τη φήμη της μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, είχε γίνει το σύμβολο της ιταλικής εθνικής υπερηφάνειας. Ήταν το μεγαλύτερο πλοίο του ιταλικού εμπορικού στόλου της εποχής, το γρηγορότερο και, θεωρητικά, το ασφαλέστερο.

Το πλοίο ανεγκύστηκε στις 16 Ιουνίου του 1951 και ξεκίνησε για το πρώτο του ταξίδι στις 14 Ιανουαρίου 1953.

Στις 25 Ιουλίου 1956, καθώς έπλεε κατά μήκος της ακτής μεταξύ Ναντάκετ της Μασαχουσέτης (Nantucket) και Νέας Υόρκης, το Andrea Doria

συγκρούστηκε με το υπερωκεάνιο “Στοκχόλμη” της σουηδικής εταιρίας Amerika Svenska Linien (SAL), με αποτέλεσμα την πρόκληση ενός από τα πιο διάσημα ναυάγια της ιστορίας. Ήταν ένα από τα τελευταία υπερωκεάνια ναυάγια, προτού τα αεροπλάνα αντικαταστήσουν τα πλοία στα υπερατλαντικά ταξίδια.

Χτυπημένο στην πλευρά, το Andrea Doria άρχισε αμέσως να παίρνει μεγάλη κλίση προς τα δεξιά, αχρηστεύοντας έτσι τις μισές από τις σωσίβιες λέμβους του, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πολύ μεγαλύτερη απώλεια ζωών. Ωστόσο, ο καλός τεχνικός σχεδιασμός του πλοίου του επέτρεψε να παραμείνει στην επιφάνεια για πάνω από 11 ώρες μετά τον εμβολισμό. Στην αποτροπή μιας καταστροφής παρόμοιας κλίμακας με εκείνη του Τιτανικού το 1912 συνέβαλαν και η καλή συμπεριφορά του πληρώματος, η βελτίωση που είχε επέλθει στις επικοινωνίες της εποχής και η ταχεία αντίδραση των λοιπών πλοίων

Τελικά διασώθηκαν 1.660 επιβάτες και μέλη του πληρώματος, και 46 άτομα έχασαν τη ζωή τους εξαιτίας της σύγκρουσης. Το υπερπολυτελές υπερωκεάνιο ανατράπηκε και βυθίστηκε το επόμενο πρωί.

Το ατύχημα αυτό παραμένει η χειρότερη ναυτική τραγωδία που συνέβη στα νερά των ΗΠΑ, με εξαίρεση ένα άλλο που είχε συμβεί το 1915 (SS Eastland).

Λ. Τ.

Ο Γενουάτης Ναύαρχος που έδωσε το όνομά του στο “Andrea Doria”

Το άτυχο πλοίο μετά τη σύγκρουσή του με το σουηδικό “Stockholm”

“Andrea Doria”: Πίνακας του Γερμανού ροκ τραγουδιστή Ούντο Λίντενπεργκ

Το “Stockholm” που εμβόλισε το “Andrea Doria”

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΝΕΑ!

Πανελλήνια Έκθεση ΕΡΜΗΣ 2017

Συνεχίζονται με εντατικούς ρυθμούς οι προετοιμασίες της Πανελληνίας Έκθεσης "ΕΡΜΗΣ 2017" που οργανώνει η Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών σε συνεργασία με τους "Φιλοτελιστές των Αθηνών", με την υποστήριξη του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και των ΕΛΤΑ από 28 Οκτωβρίου έως 5 Νοεμβρίου 2017.

Η έκθεση που θα διεξαχθεί σε δύο περιόδους (28-31/10 και 02.05/11) οργανώνεται για να εορταστούν τα 80 χρόνια από την ίδρυση της ΦΕΑ και θα φιλοξενηθεί στο πρώην στρατιωτικό εργοστάσιο της Ν. Χαλκηδόνας, επί του Πάρκου "Γεώργιος Αποστολάκης".

Το ενδιαφέρον των εκθετών υπήρξε μεγάλο και οι αιτήσεις συμμετοχής υπερκάλυψαν τις δυνατότητες του εκθεσιακού χώρου, και στις δύο περιόδους.

Σύμφωνα με όλες οι προβλέψεις, η ΕΡΜΗΣ 2017 θα είναι μία ακόμα επιτυχημένη Πανελλήνια Έκθεση.

Εκθέσεις των ΕΛΤΑ

• Μεθώνη

Το Πολιτιστικό Κέντρο της Μεθώνης φιλοξένησε από 5 έως 17 Αυγούστου έκθεση των γραμματοσήμων που οι 38 ευρωπαϊκές χώρες της Post Europ εξέδωσαν με κοινό θέμα "EUROPA - Κάστρα της Ευρώπης". Η έκθεση οργανώθηκε από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, σε συνεργασία με τον Σύλλογο Φίλων Κάστρου της Μεθώνης και με την αιγίδα του Δήμου Πύλου-Νέστορος.

• Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας

Στα πλαίσια των ετήσιων εκδηλώσεων προς τιμή του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, Ο δήμος Θέρμου Αιτωλοακαρνανίας διοργάνωσε από 18 έως 25 Αυγούστου έκθεση που περιλάμβανε γραμματόσημα και άλλα συλλεκτικά αντικείμενα. Με την ευκαιρία, τα ΕΛΤΑ εξέδωσαν αναμνηστικό φύλλο προσωπι-

κού γραμματοσήμου και ειδική Αναμνηστική σφραγίδα.

• Ναύπλιο

Μετά την παρουσίαση στην Μεθώνη των γραμματοσήμων της σειράς "EUROPA, Τα Κάστρα της Ευρώπης", η έκθεση μεταφέρθηκε στο Ναύπλιο, στην αίθουσα Βουλευτικού. Η διάρκειά της ήταν από 18 ως 27 Σεπτεμβρίου 2017.

Στα εγκαίνια της έκθεσης του Ναυπλίου παρευρέθηκε αντιπροσωπεία της ΕΦΟ αποτελούμενη από τους Π. Λεούση, Ν. Μαλλούχο και Α. Βιρβίλη, καθώς και το μέλος του ΔΣ της ΕΦΕ Κ. Χαζάπη.

Έκθεση Γραμματοσήμου στη Ρόδο

Πληροφορούμαστε ότι η Φιλοτελική Εταιρεία Ρόδου προγραμματίζει έκθεση γραμματοσήμου για τον Μάρτιο του 2018.

Περισσότερες λεπτομέρειες δεν έγιναν ακόμα γνωστές. Τις περιμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον.

Μία φιλοτελική έκθεση στη Ρόδο, ιδιαίτερα αν θα είναι συναγωνισμού, θα αποτελέσει ένα εξαιρετικά ευχαριστο γεγονός που θα χαροποιήσει ολόκληρο τον ελληνικό φιλοτελικό κόσμο.

"Μουσική Θέατρο Χορός..."

Το βιβλίο "Μουσική Θέατρο Χορός στο Ελληνικό και Κυπριακό Φιλοτελισμό" του Π. Λεούση, που στην ελληνική εκδοχή του εκδόθηκε από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, ήδη κυκλοφόρησε και στα αγγλικά, σε έκδοση του Συλλόγου μας, και άρχισε η διάθεσή του στο εξωτερικό.

Ενδιαφέρον έχει ότι το πρώτο αντίτυπο διατέθηκε σε συλλέκτη από τη Σεούλ της Ν. Κορέας! Ακολούθησαν ένας Γερμανός, ένας Βέλγος και ένας Γάλλος.

Συνιστάται ιδιαίτερως ως δώρο για τους αλλοδαπούς φίλους μας.